

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão,
Q. 1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

08/2021

**Con hãy biết rằng khi con khổ chế ý riêng của con, khi đó ý
Ta mới ngự trị trong con (NK 365).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

LÁ THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 8/2021

LM Ernest Nguyễn Văn Hương

Không ai trong chúng ta có thể phủ nhận sự lớn mạnh của Phong trào Lòng Chúa Thương Xót. Dù tại Việt Nam, phong trào Lòng Chúa Thương Xót mang nhiều tên gọi khác nhau tùy theo giáo phận, cũng có khi cách đọc kinh khác nhau, nhưng điều chính yếu vẫn là tôn sùng Lòng Chúa Thương Xót. Vì thế tại Việt Nam, mỗi giáo xứ thường có một hay nhiều nhóm tụ tập nhau hằng ngày để đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót.

Tuy nhiên khi đến với Lòng Chúa Thương Xót, người ta có thể có nhiều ý hướng khác nhau. Có người tụ nhau để đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót. Tự bản chất, nội dung của kinh giúp chúng ta cầu nguyện cho chính chúng ta, cho ơn cứu rỗi của chúng ta và toàn thế giới. Nội dung của kinh giúp chúng ta thoát ra khỏi sự chật hẹp của ích kỷ nghĩa là thoát ra khỏi việc chỉ lo cho riêng mình, cho bản thân mình. Có người chạy đến Lòng Chúa Thương Xót để xin chữa bệnh, mỗi khi gia đình có người bị bệnh. Có người chạy đến Lòng Chúa Thương Xót sau khi đã chạy đến các phương tiện y tế, các nhà thương, các nơi thờ tự bên Công giáo cũng như các tôn giáo khác, cũng có khi chạy đến bùa ngải, đồng bóng để xin chữa lành bệnh tật... nhưng không kết quả và cuối cùng họ tìm đến Lòng Chúa Thương Xót để mong được chữa lành.

Thế nhưng cũng có người chạy đến Lòng Chúa Thương Xót xin ơn tha tội. Đôi khi có những người đã sống trong tội lỗi, đã làm quá nhiều điều gian ác, đã gây hại cho nhiều người khác, đã sống trong nhiều năm với lương tâm không bình an. Giờ đây chạy đến Lòng Chúa Thương Xót để mong được chữa lành trong tâm hồn, để mong được bình an. Cũng có khi người ta chạy đến Lòng Chúa Thương Xót vì gia đình gặp nhiều trắc trở: vợ chồng con cái không hòa thuận; công việc làm ăn không thuận lợi; việc mua bán nhà cửa không được êm xuôi... Nói chung chúng ta chạy đến Lòng Chúa Thương Xót để mong Chúa Thương Xót chúng ta, thương xót bằng việc chữa lành phần hồn và phần xác. Thương xót con người tội lỗi của chúng ta.

BBT tổng hợp (theo caimon.org)

CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Đoạn Tin Mừng được đặt trong bối cảnh: Đức Giêsu đang được quần chúng ngưỡng mộ nhất. Ngài đi đâu dân chúng cũng đông đảo ùa theo đến đó, thậm chí họ còn muốn tôn Ngài lên làm vua. Tại sao quần chúng ùa theo Ngài như thế? Thưa vì lợi lộc vật chất:

. Chúa đã chữa nhiều bệnh tật: mù, què, câm, điếc, cả kẻ chết Ngài cũng làm cho sống lại được. Thậm chí có những người chỉ cần chạm tới gấu áo của Ngài hay chỉ cần chờ Ngài đi qua cho cái bóng của Ngài phủ lên họ thì họ cũng được khỏi bệnh.

. Ngài lại vừa mới làm cho họ có bánh ăn: hàng mấy ngàn người đi theo Ngài, Ngài chỉ dùng có 5 chiếc bánh và 2 con cá mà biến ra cho đủ lương thực cho họ ăn no nê thừa thãi. Chắc là họ nhủ thầm: Giá mà có ông này bên cạnh ta mãi thì ta chẳng bao giờ sợ đói khát, cũng chẳng cần phải làm lụng cực nhọc mà vẫn luôn no đủ.

. Khi đó Đức Giêsu nói thẳng: "Các người tìm ta là vì đã được ăn no". Ngài muốn đưa họ lên cao hơn: "Các người đừng theo

Ta vì của ăn vật chất, nhưng hãy tìm của ăn tinh thần không hư nát". Nghe lời đó, dân chúng chán nản, bỏ Ngài mà đi gần hết. Chỉ còn lại 12 tông đồ.

Con người ta là thế đấy: Hễ thấy có lợi lộc vật chất thì chạy theo, khi không có lợi thì bỏ đi. Ngay trong việc theo đạo cũng vậy. Trong một quyển truyện mang tựa đề "Chìa khóa Nước Trời", nhà văn A.J. Cronin kể lại có một Linh mục kia đi truyền giáo tại một vùng quê nước Trung Hoa, ông truyền giáo bằng cách phân phát đồ viện trợ nào tiền nào gạo nào thuốc men, những người giúp việc tông đồ cũng được trả lương tháng rộng rãi. Kết quả là chỉ trong vòng có một năm đã có tới 5000 người theo đạo. Nhưng sau khi ông về hưu thì hầu như tất cả đều bỏ đạo, thậm chí Nhà thờ cũng bị những giáo dân bỏ đạo ấy tháo gỡ đập phá về sửa nhà riêng. Vị Linh mục thứ hai được gửi đến, tưởng mình sẽ gặp được một họ đạo đông đúc và sốt sắng theo như bản báo cáo, nhưng đến nơi ông thấy chẳng có gì cả: Không

một giáo dân, không còn nhà thờ. Cuối cùng có hai người đến tự xưng là các giảng viên giáo lý của Linh mục trước, họ đòi lương 15.000 đồng một tháng. Linh mục mới này quá nghèo không có tiền trả nên cả hai giáo dân đó cũng bỏ đi hết. Cha ấy phải khởi sự tất cả lại từ con số không.

Truyền đạo bằng mỗi vật chất là xây nhà trên cát - Theo đạo chỉ vì lợi lộc vật chất cũng là xây nhà trên cát!

Suy lại phần mình, chúng ta cũng theo đạo, nhưng thử hỏi vì động lực nào? Chắc hẳn không ai trong chúng ta quá tề theo đạo chỉ vì những lợi lộc vật chất đâu. Tuy nhiên trong cuộc đời sống đạo của chúng ta, có lẽ nhiều lần chúng ta bị yếu tố vật chất tác động mạnh mẽ: nghĩa là khi sung túc thì sốt sắng, còn khi túng thiếu thì nguội lạnh. Biết bao lần khi lâm cảnh túng thiếu, chúng ta không muốn dự lễ, không muốn cầu nguyện nữa, và thậm chí không muốn tin có Chúa nữa.

Đó là một thứ cám dỗ, nói mạnh hơn, đó là một mưu mô thâm độc của ma quỷ: Ma quỷ luôn muốn làm hại ta. Khi chúng ta túng thiếu, kể như chúng ta không còn một chỗ dựa nào hết, chỉ còn mỗi một nơi nương tựa là Thiên Chúa. Ma quỷ cám dỗ ta bỏ Chúa luôn để ta hoàn toàn không

còn một chỗ dựa nào hết. Nghèo nàn hoàn toàn: Nghèo cả vật chất và nghèo cả tinh thần. Đó thật là một mưu mô thâm độc, những ai xưa nay chỉ theo đạo vì lợi lộc vật chất chắc chắn sẽ mắc bẫy của nó.

Chính vì thế, Đức Giêsu khuyến cáo chúng ta "Các người đừng chỉ tìm những của ăn hay hư nát, nhưng hãy tìm những của ăn tinh thần không bao giờ hư nát".

Những của ăn tinh thần ấy là gì?

. Là một cuộc sống lương thiện: Người ta thì bản cùng sinh đạo tặc, nhưng kẻ theo Chúa thật thì dù nghèo cũng vẫn thanh cao, công bình.

. Là một cuộc sống bác ái: Người ta thì có phú quý mới sinh lễ nghĩa, còn nghèo túng thì lục đục với nhau: Nhưng kẻ theo Chúa thật dù nghèo túng cũng biết thương yêu chia sẻ cho nhau.

. Là một quan niệm sống đầy đủ: không chỉ lo cho thân xác mà còn lo cho phần hồn nữa.

Chúng ta hãy ghi nhớ Lời Chúa "Các người đừng chỉ tìm của ăn vật chất hay hư nát, nhưng hãy tìm của ăn tinh thần không hư nát bao giờ"; cũng đừng bao giờ vì khó khăn vật chất mà bỏ Chúa: "Bỏ Ngài con biết theo ai vì Ngài có Lời ban sự sống".

CHÚA NHẬT XIX THƯỜNG NIÊN, NĂM B

BÁNH HẰNG SỐNG

Trong kho tàng văn hóa Việt Nam có chuyện "Thoại Khanh Châu Tuấn". Đó là tên của hai vợ chồng trẻ. Nhà họ nghèo, lại phải nuôi một người mẹ già yếu. Nhưng người vợ trẻ hy sinh chịu cực khổ làm lụng để cho chồng học hành đi thi, rồi đến ngày người chồng từ giã mẹ và vợ lên đường về kinh đô ứng thí. Rủi là trong lúc đó gia đình lâm cảnh đói rách rất thê thảm, người mẹ già đói quá sắp chết. Người vợ trẻ đã cam đảm lấy dao lóc thịt mình để nuôi mẹ chồng. Nhờ đó mà người mẹ già mù loà có thể sống được cho tới ngày con trai đỗ đạt vinh quy về nhà.

Câu chuyện cổ tích tưởng tượng trên cũng cảm động như câu chuyện thực sự diễn ra hàng tuần, hàng ngày trong Thánh Lễ: Đức Giêsu lấy chính Thịt Máu Mình để nuôi sống linh hồn chúng ta: "Ta là bánh hằng sống".

Nhưng phải thú nhận ngay rằng: Khi nghe câu chuyện Thoại Khanh Châu Tuấn ta thấy cảm động, còn khi nghe câu "Ta là bánh hằng sống" chúng ta thấy vẫn lơ mơ. Tại vì tai ta đã nghe câu đó quá thường rồi.

Thực ra, đây không phải là một câu nói bóng bẩy văn chương, mà là một sự thật: Mình Thánh Chúa thực là một thứ của ăn có sức bổ dưỡng thần diệu:

1/ Ngày xưa tiên tri Êlia bị bà hoàng hậu Giêzabel gian tà hung ác săn đuổi. Ông quá mệt mỏi đói khát, nằm vật xuống đất chỉ chờ chết đi. Nhưng Thiên Chúa sai một Thiên Thần đem lại cho ông một chiếc bánh nhỏ. Ông ngồi dậy ăn vào và có sức đi suốt 40 ngày tới đỉnh núi Carmel hội kiến với Thiên Chúa. Đó chỉ là một hình bóng của Cựu Ước thôi, huống chi thực tại Rước Lễ của Tân Ước còn có sức bồi dưỡng đến mức nào!

2/ Tin Mừng cũng kể rằng có lần dân chúng tập nập đón Đức Giêsu đi ngang qua những người bệnh tật cố sức chạm tới mình Ngài, rờ tới gấu áo Ngài, hay ít ra được bóng Ngài che phủ lên mình thì lập tức bao bệnh hoạn liền biến mất. Huống chi ngày nay chúng ta được Rước chính Mình Thánh Chúa vào kết hợp mật thiết với thịt máu ta, hoà tan trong thịt máu ta.

3/ Tục ngữ VN chúng ta có câu "Trời đánh tránh bữa ăn": khi cùng dùng cơm chung với

nhau một bàn, người ta phải dẹp bỏ mọi xích mích để cố hòa hợp đoàn kết với nhau. Bữa ăn thường còn thế, hưởng chi bữa ăn thánh của những người cùng là con cái Chúa và anh em với nhau.

Những so sánh nho nhỏ trên cho ta thấy rằng MTC thật là một thứ bánh hằng sống có thể thêm sức cho chúng ta trên con đường dương thế, có thể tẩy xoá mọi yếu đuối bệnh tật trong linh hồn chúng ta và có thể giúp chúng ta đoàn kết yêu thương nhau.

Nhưng thực tế là chúng ta đã rước lễ biết bao nhiêu lần mà vẫn chẳng thấy ích lợi bao nhiêu. Chính các tông đồ cũng vậy: Thánh Lễ đầu tiên do chính Đức Giêsu cử hành trong nhà Tiệc ly, tất cả 12 tông đồ đều rước lễ, nhưng sau đó đâu phải tất cả 12 đều được thánh hóa: Giuđa vội ra đi tính việc bán Chúa, Phêrô sau đó đã chối Chúa 3 lần, chỉ có Gioan là vẫn theo sát bên Chúa trên đường tử nạn.

Thực ra cũng chẳng có gì là khó hiểu: như một đĩa thức ăn thật bổ dưỡng, nhưng nếu người ta mà không tiêu hóa thì cũng vô ích thôi, có khi còn sinh ra trúng thực hay bội thực nữa.

Nếu chúng ta rước lễ thường xuyên mà chẳng được ích lợi thì không phải tại MTC mà tại chính chúng ta. Vì thế cũng cần xét lại cách chúng ta rước lễ như thế nào.

Đường đời chúng ta như một cuộc lữ hành gian nan nhọc mệt.

Cuộc đời chúng ta như một cuộc chiến đấu cực khổ đau thương.

Cuộc sống chúng ta với người khác nhiều khi bực bội như hoả ngục.

Đức Giêsu muốn giúp chúng ta, nên Ngài đã hiến thân làm bánh hằng sống để ban nghị lực cho chúng ta có thể đi trọn đường dài, ban ơn nâng đỡ cho chúng ta chịu đựng những khổ đau, ban thêm tình thương để chúng ta sưởi ấm lòng mình và sưởi ấm lòng những kẻ sống với mình.

Nhưng chúng ta cũng phải cố gắng giúp chính chúng ta nữa bằng cách tham dự Thánh Lễ và rước lấy thứ Bánh Hằng Sống đó một cách sốt sắng. Rước Lễ sốt sắng là có dọn mình trước khi dự lễ, kết hợp sâu xa với Ngài đã ngự vào lòng ta, và sau đó cùng đồng hành với Ngài bước vào cuộc sống với tâm tình lạc quan, yêu thương, quảng đại.

CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN, NĂM B LỄ ĐỨC MẸ LÊN TRỜI

CẢM NGHIỆM ƠN CHÚA

Nếu có ai hỏi: Làm thế nào để tiến bộ trên đường đạo đức, thay đổi nếp sống cũ, biết dẫn thân mến Chúa yêu người hơn? Tôi xin thưa: điều quan trọng nhất khởi đầu cho một nếp sống mới là: cảm nghiệm được tình yêu Thiên Chúa trong đời mình. Khi đã nhận biết mình được Thiên Chúa yêu thương, ta sẽ không thể làm điều gì khác hơn là mong muốn đáp lại tình yêu ấy.

Tình yêu kêu gọi tình yêu. Tình yêu đáp trả tình yêu. Chúa Thánh Thần, nguồn tình yêu của Thiên Chúa, sẽ giúp ta nhận biết tình yêu Thiên Chúa và soi sáng thúc giục ta đáp lại tình yêu ấy.

Sau khi Đức Mẹ ngoan ngoãn nói lên lời "xin vâng", Chúa Thánh Thần xuống tràn đầy tâm hồn Đức Mẹ. Đức Mẹ mở rộng tâm hồn đón nhận và để mặc Người hướng dẫn cuộc đời mình. Từ đây, cuộc đời Đức Mẹ hoàn toàn biến đổi. Đức Mẹ trở nên một dụng cụ ngoan ngoãn trong tay Chúa Thánh Thần, hiến dâng trọn vẹn tâm hồn và thân xác để đáp lại tình yêu vô biên của Thiên Chúa.

Bài Tin Mừng hôm nay cho thấy những tác động của Chúa Thánh Thần trên Đức Mẹ.

Tác động thứ nhất: sự vội vã.

Vội vã đây không phải là sự vội vàng hấp tấp. Cũng không phải là nôn nóng lo âu. Sự vội vã ở đây có nghĩa là sự nhiệt tình hăng hái. Cảm nghiệm được tình yêu Thiên Chúa trong tâm hồn, Đức Mẹ mau mắn, tha thiết muốn đáp trả. Nếp sống của cô thôn nữ Maria đã thay đổi. Từ một thôn nữ dịu dàng, sống êm đềm trong cuộc đời bình dị, Đức Mẹ giờ đây trở nên linh hoạt, nhanh nhẹn, hăng hái đền đáp lại Tình Chúa Yêu Thương. Từ một thôn nữ vui với công việc nội trợ, khép mình trong làng xóm, Đức Mẹ đã mở cửa ra đi. Sự mở cửa ra đi làm ta nhớ tới tác động của Chúa Thánh Thần trên các Tông đồ.

Tác động thứ hai: tâm tình tạ ơn.

Cảm nghiệm được tình Chúa thương yêu, lòng Đức Mẹ tràn đầy niềm cảm mến biết ơn. Niềm tri ân cảm tạ đây ứ trong lòng chỉ chờ dịp tuôn ra thành

lời. Cảm nghiệm về ơn lành vô biên của Thiên Chúa cũng là cảm nghiệm về sự thấp hèn bất xứng của mình. Hai cảm nghiệm song song đó càng nâng cao, càng đào sâu niềm tri ân cảm tạ. Cảm nghiệm ấy đã biến đổi Đức Mẹ, từ một cô gái kín đáo, âm thầm trở nên một thi sĩ, một ca sĩ lớn tiếng ca tụng Tình Yêu Thiên Chúa đối với kẻ nghèo hèn. Chúa Thánh Thần đã biến Đức Mẹ thành ngôi bút thi sĩ như lời Thánh vịnh: Tim tôi dâng ý thơ tuyệt diệu. Dệt bài ca dâng tiến Đức Vua. Lưỡi tôi tựa bút rung vạn diệu. Trong tay những thi nhân anh tài. Khi nghe bà Isave chào, Đức Mẹ đã ứng khẩu tán tụng Chúa bằng bài kinh ca ngợi tuyệt diệu.

Tác động thứ ba: thái độ chia sẻ.

Tình yêu Thiên Chúa bao la đã đổ vào tâm hồn Đức Mẹ tràn đầy niềm vui. Niềm vui thánh thiện và lớn lao đã thúc đẩy Đức Mẹ mau mắn lên đường đi thăm bà Isave. Đức Mẹ không đến để khoe khoang, nhưng để chia sẻ. Nhờ Đức Mẹ đến mà bà Isave và thánh Gioan Baotixita được chúc phúc. Đức Mẹ cũng đến để chúc mừng bà chị họ đã được Chúa đoái thương. Tâm hồn được

Chúa chiếm hữu đã khiến Đức Mẹ trở nên quảng đại và hiệp thông, sẵn sàng chia vui sẻ buồn với những người chung quanh.

Tác động thứ bốn: dẫn thân phục vụ.

Niềm tri ân cảm tạ, niềm vui thánh thiện thực sự sẽ không dừng lại ở những bài ca trên môi miệng. Cảm nghiệm về Tình Yêu Thiên Chúa trong trái tim sẽ mau chóng biến thành hành động. Sự đền đáp tình yêu sẽ thúc đẩy người được yêu dẫn thân phục vụ trong những việc làm cụ thể. Chính vì thế Đức Mẹ đã không ngần ngại ở lại phục vụ bà chị họ trong ba tháng.

Mừng lễ Đức Mẹ lên Trời một cách có ý nghĩa nhất, đó là ta hãy noi gương Đức Mẹ: xin Chúa Thánh Thần đến tràn ngập tâm hồn ta như Người đã đến trong lòng Đức Mẹ, giúp ta con người được những ơn lành Chúa ban và giúp ta mau mắn đáp lại tình yêu thương đó.

Xin Đức Mẹ giúp chúng con biết ngoan ngoãn vâng theo ơn Chúa Thánh Thần soi sáng: để vội và ra đi, để hân hoan tạ ơn, để quảng đại chia sẻ và để dẫn thân phục vụ anh em. Amen.

ĐTGM Giuse Ngô Quang Kiệt

CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN, NĂM B

SỐNG LÀ CHỌN LỰA

"Thưa Thầy, Bỏ Thầy thì con biết theo ai, vì Thầy có Lời ban sự sống". Phêrô đã nói lên câu đó trong một tình thế dang co: khi ấy người ta đi theo Đức Giêsu rất đông vì Chúa đã làm phép lạ hóa bánh ra nhiều cho họ ăn no nê, họ đi theo Chúa để mong lại được cho ăn no như thế mãi. Nhưng rồi Đức Giêsu đột ngột chuyển hướng: Ngài hứa ban cho họ một thứ bánh khác, đó là Thịt và Máu Ngài. Làm cho dân chúng như bị hổng chân: họ đang mong được ăn bánh phần xác, thì Đức Giêsu lại hứa cho họ thứ bánh tinh thần. Thành ra nhiều người chán, bỏ Chúa mà đi, họ đã ra đi gần hết. Bấy giờ Chúa mới hỏi nhóm môn đệ thân cận của mình "Còn các con, các con có muốn bỏ Thầy mà đi nữa không?". Lập tức, Phêrô đã nói lên câu nói bất hủ trên. Ông nhất quyết không bỏ Thầy, ông hứa sẽ mãi mãi theo Thầy. Nghĩa là Phêrô đã làm một sự lựa chọn.

Cuộc đời là một chuỗi những sự lựa chọn. Có lẽ chỉ trừ việc sinh ra và cái chết là người ta không lựa chọn được, còn tất cả mọi việc khác thì người ta phải lựa chọn. Và chính những sự lựa chọn này sẽ định hướng và đánh giá cuộc đời của mình. Nghĩa là nếu chọn đúng, chọn khéo thì đời mình sẽ tốt, sẽ hạnh phúc; còn nếu chọn ẩu, chọn sai thì cuộc đời sẽ xấu, sẽ bất hạnh.

Đời sống là như thế, sống là phải lựa chọn luôn. Chúa cũng muốn chúng ta luôn lựa chọn. Các bài đọc khác trong Thánh Lễ hôm nay cũng nói đến vấn đề lựa chọn: Bài trích sách Giôsuê thuật chuyện ông Giôsuê bảo dân phải lựa chọn một là thờ Chúa, hai là thờ các thần tượng khác, chứ không được làm tôi hai chủ, không được bắt cá hai tay. Còn trong thư gửi tín hữu Êphêsô, Thánh Phaolô khuyên các đôi vợ chồng một khi đã chọn nhau làm bạn đời thì phải suốt đời trung thành với sự lựa chọn đó, nghĩa

là phải thủy chung, phải tùng phục nhau, và phải hoà thuận với nhau.

Còn nếu nói theo từ ngữ phật giáo, thì chúng ta cũng phải luôn luôn lựa chọn một bên là tham sân si, và một bên là lý tưởng đạo đức của mình. Mỗi ngày chúng ta phải đứng trước biết bao sự lựa chọn. Ai chọn lựa tham sân si là chọn sai, cuộc đời sẽ trở thành xấu. Còn ai chọn công bình, bác ái, tự chủ tức là chọn lấy cái tốt, chọn con đường Chúa đã vạch ra.

Nhưng điều quan trọng là chính chúng ta phải biết lựa chọn như thế nào trước những hoàn cảnh riêng của cuộc đời mình. Cầu mong cho mỗi người chúng ta biết lựa chọn đúng và lựa chọn tốt.

ĐỨC TIN "NGHĨA ĐỊA"

Một món đồ còn mới thì được gọi là đồ "gin", còn một món đồ đã có người xài trước rồi bán lại thì được gọi là đồ nghĩa địa (tiếng Anh gọi là second-hand). Có một người kia một hôm bị rơi vào một tâm trạng vô cùng chán chường vì chợt nhận ra rằng đức tin của anh chỉ là một đức tin "nghĩa địa".

Anh vừa sinh ra thì đã được rửa tội. Lớn lên một chút anh đến nhà thờ học giáo lý và lần lượt được Rước lễ, Thêm sức và các bí tích khác. Hàng tuần anh đến nhà

thờ tham dự Thánh lễ và nghe giảng. Ở nhà anh được cha mẹ và ông bà dạy dỗ cẩn kẽ về cách sống đạo. Từ trước tới nay anh vẫn an tâm trong đức tin êm đềm như thế. Nhưng hôm đó anh chợt nhận ra rằng tất cả nội dung đức tin ấy đều là *của người khác*. Anh nghĩ rằng đức tin của anh giống như chiếc áo cũ mà người anh mặc chật nên chuyển lại cho người em. Một thứ đồ second-hand.

Anh nghĩ rằng bây giờ mình đã trưởng thành, mình phải suy nghĩ về đức tin để có những xác tín của riêng mình; mình cần có những cơ hội thử thách để có những chọn lựa của riêng mình.

Cơ khủng hoảng đức tin của người thanh niên trên hẳn là ray rứt lắm, nhưng thực rất cần thiết. Sinh ra trong đức tin thì chưa đủ, cần phải sinh lại trong đức tin nữa. Có một đức tin "nghĩa địa" cũng chưa đủ, mà cần có đức tin do chính mình xác tín. Chỉ có một đức tin do chính mình xác tín mới có thể giúp ta chọn cho mình một lập trường khi đứng trước những tình thế phải chọn lựa. Như thánh Phêrô trong bài Tin Mừng hôm nay đã mạnh dạn chọn Đức Giêsu đang khi nhiều người khác bỏ Chúa mà đi: "Lạy Thầy, bỏ thầy thì con biết theo ai, vì chỉ có Thầy mới có những lời hằng sống".

CHÚA NHẬT XXII THƯỜNG NIÊN, NĂM B

CHỚ GIẢ HÌNH

Năm 587, trước khi Chúa ra đời, thủ đô Giêrusalem bị thất thủ, nước Do Thái sụp đổ, người Do thái bị bắt đi đày bên nước Babylon. Sống bên xứ lạ quê người, đền thờ không còn, tế tự không còn, niềm tin của người Do thái yếu kém đi. Hơn nữa sống giữa người ngoại, nhiều người Do thái đã dần dà bỏ đạo Chúa và theo các bụt thần. Trước hoàn cảnh đó, các luật sĩ Do thái đã hết sức cứu vãn niềm tin của dân mình bằng cách đặt ra những luật lệ nhằm bảo vệ đức tin cho tinh tuyền. Vì thế, có những khoản luật cấm tiếp xúc với kẻ tội lỗi, với những gì gọi là ô uế xấu xa.

Thế nhưng sau khi lưu đày trở về, các luật sĩ đã đi quá trớn, đưa ra những khoản luật rất là tỉ mỉ. Thí dụ:

. Một người đàn ông bị đi lính thì bị coi là ô uế. Tất cả mùng mền chiếu gối của họ đều bị coi là dơ. Ai đụng tới cũng bị dơ và phải giặt quần áo của mình, và

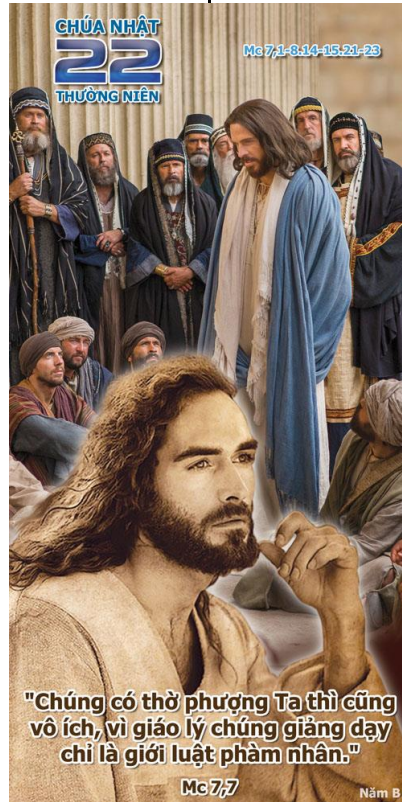
cho dù đã tắm giặt như vậy vẫn còn bị coi là dơ cho đến chiều tối. Xe họ ngồi cũng bị coi là dơ, phải rửa cho sạch.

. Đàn bà tới kỳ xuất huyết thì bị coi là ô uế suốt 7 ngày. Ai đụng tới họ cũng bị lây ô uế, có tắm giặt cũng còn ô uế tới chiều.

. Nếu kẻ bị coi là ô uế hay lây ô uế khi tắm giặt cũng phải theo những luật tỉ mỉ: lấy nước thì lấy bằng bình đồng, bình sành hay bình gỗ chứ không được dùng bằng thứ bình nào khác. Đụng tới một người ô uế thì phải rửa từ khuỷu tay trở

xuống, và phải rửa 2 lần: 1 lần vì tay bẩn, lần thứ hai để tẩy đợt nước thứ nhất đã bị bẩn khi dính vào tay bẩn của mình.

. Trước khi ăn thì phải rửa tay cho khỏi những ô uế mà có thể vì vô tình mình đã chạm phải. Người ta kể rằng có 1 luật sĩ tên là Aqiba đã thà chết khát trong tù còn hơn vi phạm luật này: trong tù nước rất ít, nhưng ông cũng dùng để rửa tay trước khi ăn dù

rửa xong thì không còn nước để uống.

Đi tới chỗ quá trớn đó thì trở thành thói vụ hình thức. Và nếu chỉ coi trọng hình thức mà quên phần nội tâm thì trở thành chứng giả hình. Vụ hình thức và giả hình, đó là 2 điều mà Đức Giêsu cực lực công kích trong bài Tin mừng hôm nay.

Nhưng dù sao giữ hình thức cũng dễ hơn giữ nội tâm, cho nên không riêng gì người Do thái thời xưa, mà cả chúng ta ngày nay cũng dễ mắc thói vụ hình thức và giả hình.

. Thiếu gì người thích làm đám cưới linh đình, lễ cưới có nhiều cha đồng tế nhưng chẳng lo phần giáo lý cho đôi tân hôn bao nhiêu.

. Thiếu gì người khi cha mẹ già còn sống thì bỏ bê, nói nặng nói nhẹ. Chỉ khi cha mẹ nằm xuống mới lo làm tang lễ um sùm, than khóc bù lu bù loa...

. Thiếu gì người không khuyến khích con cái đi học giáo lý, nhưng tới ngày Rước lễ, Thêm Sức thì tới xin xỏ, làm áp lực cho con mình cũng có mặt trong ngày lễ trọng đại ấy.

. Và thiếu gì người hết sức sùng kính ảnh thánh này, tượng thánh

nọ, mà khi đối xử với người khác thì chẳng thấy có chút gì giống tinh thần bác ái vị tha của các vị thánh đó.

Với những kẻ giả hình thời trước cũng như thời nay, Lời Đức Giêsu trách cứ vẫn luôn luôn nghiêm nhặt: *"Hỡi bọn giả hình, Isaia đã nói thật chí lý về các người rằng: dân này kính ta bằng môi miệng, còn lòng nó thì ở cách xa ta, vì nó sùng kính ta cách giả dối"*.

Nhưng thực ra, chúng ta không muốn giả hình mà chỉ vì có bề ngoài thì dễ hơn có bề trong. Bề ngoài và bề trong đều quan trọng, nhưng bề trong quan trọng hơn. Giữ đạo mà không thật lòng mến Chúa yêu người thì vô ích, bởi vì công phúc không phải từ bên ngoài mà tự trong lòng mà ra, không phải do đọc kinh dự lễ mà có nhưng do tâm tình sốt sắng khi đọc kinh dự lễ.

Xin Chúa giúp chúng ta kính mến Chúa thực sự trong lòng chứ không phải chỉ bằng những hình thức giữ lễ luật bên ngoài, để chúng ta không bị Chúa trách như đã trách các biệt phái và luật sĩ ngày xưa *"Dân này kính ta ngoài môi miệng, mà lòng nó ở cách xa ta"*.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 67

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

“*Thư mục vụ trong hoàn cảnh giãn cách*” đề ngày 31-5-2021 của Đức Tổng Giám mục Giu-se Nguyễn Năng đã thúc đẩy rất nhiều người, cách đặc biệt Giới Doanh Nhân Công Giáo (DNCG) hăng hái thực hiện Chương trình Lan Tỏa Yêu Thương 2021 (LTYT 2021) để trợ giúp cho những anh chị em nghèo chịu ảnh hưởng của *Covid-19*. Đợt 1 của chương trình vừa đi vào giai đoạn kết (10-7-2021) với “đây tình yêu thương bác ái” (chương trình bắt đầu từ ngày 03-6-2021).¹ Ngay lập tức, Đợt 2 tiếp nối sứ mệnh của Đợt 1; bởi lẽ, chính Đức Tổng Giu-se, trong bài giảng lễ Chúa nhật, ngày 04-7-2021 vừa qua, đã mời gọi các giáo xứ, các hội đoàn và quý ân nhân tiếp tục trợ giúp, vì: “... thành trì cuối cùng là gia đình cũng đang bị *Covid* phá hoại”.

Theo đó, mượn cách nói của *Misericordiae vultus*, đây hẳn cũng sẽ là một “năm hồng ân của Chúa”;² đây hẳn cũng sẽ là dịp góp phần cung cấp sự phong phú trong sứ mệnh của Chúa Giê-su: “mang lời nói và cử chỉ an ủi cho người nghèo, loan báo tự do cho những ai bị các hình thái nô lệ mới trong xã hội hiện đại trói buộc, phục hồi ánh sáng cho những ai không thể nhìn thấy nữa vì bị co cụm trong chính mình, phục hồi phẩm giá cho tất cả những ai đã bị cướp mất nhân phẩm”.³

***Misericordiae vultus*, số 16,5-8**

¹ Kết quả như sau: (1) 140 đơn vị (các giáo xứ + một ít dòng tu) đã đăng ký nhận các phần quà cho người nghèo: 15.584 phần / tuần (mỗi phần: 77.000đ / 5kg); dự kiến khi kết thúc Đợt 1 này (5 tuần), tổng số các phần quà trao tặng sẽ là 73.743 phần (= 5.251.850.450 đồng). (2) Trong khi đó, (a) tổng số tiền đã nhận là 5.991.370.000 đồng (lần 1: 4.866.370.000 đ; lần 2: 1.125.000.000 đ); (b) các hiện vật đã nhận (và đã trao) là: 8 tấn gạo + 500 hộp khẩu trang (mỗi hộp 50 cái) + 10.500 chai Gel (rửa tay sát khuẩn).

² APV 16,5.

³ APV 16,6.

Một “năm hồng ân của Chúa” hay “một năm thương xót”: đây là điều Chúa đã công bố và đây là điều ngay bây giờ chúng ta muốn sống (APV 16,5). Năm thánh Lòng Chúa Thương Xót này sẽ sẵn sàng cung cấp sự phong phú trong sứ mệnh của Chúa Giê-su, vang vọng thành lời của vị ngôn sứ: mang lời nói và cử chỉ an ủi cho người nghèo, loan báo tự do cho những ai bị các hình thái nô lệ mới trong xã hội hiện đại trói buộc, phục hồi ánh sáng cho những ai không thể nhìn thấy nữa vì bị co cụm trong chính mình, phục hồi phẩm giá cho tất cả những ai đã bị cướp mất nhân phẩm. (APV 16,6) Lời rao giảng của Chúa Giê-su một lần nữa trở nên hữu hình trong sự đáp trả của đức tin mà các Ki-tô hữu qua các chứng cứ đời mình được mời gọi đưa ra. (APV 16,7) Xin cho những lời của Thánh Tông Đồ đồng hành với chúng ta: “Ai làm việc bác ái, thì vui vẻ mà làm” (Rm 12,8). (APV 16,8)

Chút suy tư

Trong tầm nhìn đầy tình huynh đệ “bác ái đại đồng”, một tác giả nọ với thực tế được sống khá nhiều năm tại Việt Nam, cách riêng tại Sài Gòn, đã dành chút thời gian quan sát và diễn tả rất hay như sau:

(1) “Những ngày này, khi lệnh giãn cách xã hội được ban hành để cố gắng làm chậm sự lây lan của dịch *Covid-19* trong cộng đồng, Sài Gòn, một phần của đại gia đình hình chữ S, đang oằn mình trong cuộc chiến chống dịch”.⁴ (2) “Huế không bao giờ quên những người Sài Gòn với hàng nghìn đoàn xe chở những thứ mà Huế cần là nhu yếu phẩm (mì gói, gạo, quần áo, thuốc men, tiền mặt...) để cứu trợ đồng bào khi bão lũ”.⁵ (3) “Khi Đà Nẵng đang trong giai đoạn bùng phát dịch bệnh, người dân Sài Gòn đã cung cấp cả vật lực và nhân lực, phát động các hoạt động nâng đỡ tinh thần người dân Đà Nẵng trong cơn dịch”.⁶ (4) “Khi các loại nông

⁴ BHvNB, *Pebbles and Stones Still in Need of Being Together*: “These days, when the social distancing order has been issued to try to slow the spread of the Covid-19 epidemic in the community, Saigon, a part of the big S-shaped family, is buckling in the fight against the epidemic”.

⁵ *Ibid.*, *Pebbles and Stones*... “Hue never forgets the Saigonneses with thousands of convoys carrying what Hue needs as essentials (instant noodles, rice, clothes, medicine, cash...) to help people during storms and floods”.

⁶ *Ibid.*, *Pebbles and Stones*... “When Danang was in the midst of an outbreak, Saigon people supplied both material and human resources, launching operations to bolster Danang people’s spirits during the epidemic”.

sản như vải thiều Bắc Giang, mận Sơn La, dưa hấu Gia Lai, thanh long Ninh Thuận, chuối Gia Kiệm... cần được giải cứu, người dân TP. Hồ Chí Minh đã nhiệt tình tham gia và nỗ lực cứu trợ".⁷

Theo đó, với Tin-Cậy-Mến trong đời, Ki-tô hữu chúng ta sẽ nói gì, làm gì để loan báo "năm hồng ân của Chúa", "một năm thương xót",⁸ để giúp đỡ đồng bào trong cơn hoạn nạn đại dịch *Covid-19*, cách thức ra sao, tâm thế như thế nào?

Để kết

Câu trả lời cho câu hỏi nêu trên có thể phải là: "Xin cho những lời của Thánh Tông Đồ đồng hành với chúng ta: 'Ai làm việc bác ái, thì vui vẻ mà làm' (*Rm 12,8*)",⁹ ngõ hầu "Lời rao giảng của Chúa Giê-su một lần nữa trở nên hữu hình trong sự đáp trả của đức tin mà các Ki-tô hữu qua các chứng cứ đời sống của bản thân được mời gọi đưa ra".¹⁰ Nói khác đi, "Nhận là anh em nhận vào mình việc nặng / Gánh gồng... đứng thẳng... không than thở... vì yêu" (*Being brothers is to accept taking on the heavy work / Carrying burdens... standing up straight... not complaining... for love*).¹¹ Thật vậy, đứng trước khó khăn cho đời và cho chính mình, chúng ta hãy hân hoan "nhận vào mình việc nặng"; khi phải "gánh gồng" hãy cố gắng "đứng thẳng lưng".

Khi thực thi công việc bác ái, Ki-tô hữu chúng ta, cách riêng DNCG như đã nói đến ở trên, hẳn phải rất ý thức đó chính là tham gia vào sứ mệnh của Thầy Giê-su. Nghĩa là, "mang lời nói và cử chỉ an ủi cho người nghèo, loan báo tự do cho những ai bị các hình thái nô lệ mới trong xã hội hiện đại trói buộc, phục hồi ánh sáng cho những ai không thể nhìn thấy nữa vì bị co cụm trong chính mình, phục hồi phẩm giá cho tất cả những ai đã bị cướp mất nhân phẩm".¹²

11-7-2021, GTHH

⁷ *Ibid.*, *Pebbles and Stones...* "When agricultural products such as Bacgiang lychee, Sonla plum, Gialai watermelon, Ninhthuan dragon fruit, Giakiem banana... needed to be rescued, the people of Ho Chi Minh City enthusiastically participated in the relief efforts".

⁸ APV 16,5.

⁹ APV 16,8.

¹⁰ APV 16,7.

¹¹ "The way we came to know love was that he laid down his life for us; so we ought to lay down our lives for our brothers" (1 Jn 3:16).

¹² APV 16,6.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC *(Xin xem hình ở trang bìa).*

I- THÁNH LỄ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT THÁNG 07 NĂM 2021.

Chương trình dự định tổ chức lễ kính Lòng Chúa Thương Xót vào Thứ Sáu đầu tháng 02-07-2021 tại giáo xứ Suối Cát, do giáo hạt Hồ Nai phụ trách lại tiếp tục hủy bỏ do đại dịch Covid. Trong Thư gửi cộng đoàn Dân Chúa của TGM Xuân Lộc đã ghi nhận tình hình nghiêm trọng hơn: “Trên địa bàn tỉnh Đồng Nai cũng như nhiều nơi khác trong cả nước, tình hình đại dịch Covid đang ngày càng nghiêm trọng hơn. Tại Giáo phận Xuân Lộc, nhiều đoạn đường, nhiều khu vực đã phải phong tỏa và áp dụng theo Chỉ thị 16/CT-TTg của Thủ tướng Chính phủ (cách ly nhà với nhà, ấp với ấp...), nhất là toàn bộ khu vực Gia Kiệm (đọc Quốc lộ 20, từ Gx. Hưng Bình cho đến Núi Cúi)” (Thư gửi ngày 06-7-2021).

Sinh hoạt của HHLCTX Gp Xuân Lộc vẫn duy trì trực tuyến Giờ kinh kính Lòng Chúa Thương Xót tại giáo xứ Suối Cát lúc 15g (03g chiều) mỗi ngày. Kính mong những ai có thể được, cùng hiệp thông trong giờ cầu nguyện để nài xin Lòng Chúa Thương Xót cứu giúp con cái nhân loại sớm thoát khỏi đại dịch.

II- THÁNH LỄ SAI ĐI CỦA TÒA GIÁM MỤC XUÂN LỘC

- Ngày 25/06/2021, Tòa Giám Mục có tổ chức Thánh Lễ Sai Đi, với số người tham dự giới hạn do nạn dịch, nhưng được trực tuyến cho cộng đoàn hiệp thông cầu nguyện. Trong Thánh Lễ này, Đức Cha Gioan Đỗ Văn Ngân công bố các bổ nhiệm nhân sự cho nhiệm kỳ 2021 – 2025, trong đó, có cha Giuse Trần Phú Sơn, chánh xứ Suối Cát được tái bổ nhiệm đặc trách Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót Giáo phận Xuân Lộc thêm một nhiệm kỳ, đồng thời cũng được bổ nhiệm làm quản hạt tiên khởi Giáo hạt Gia Ray là giáo hạt mới được phân tách từ Giáo hạt Xuân Lộc, giáo hạt còn lại là giáo hạt Long Khánh.

- Ngày 03/07/2021, tại nhà thờ Suối Cát, cha Tổng đại diện Đaminh Nguyễn Tuấn Anh, được ủy quyền của Đức Giám Mục giáo

phận, công bố Sắc lệnh Phân tách Giáo hạt Xuân Lộc để thiết lập Giáo hạt Long Khánh và Giáo hạt Gia Ray, đồng thời công bố Văn Thư Bổ Nhiệm cha Giuse Trần Phú Sơn làm Quản hạt Gia Ray cho nhiệm kỳ 4 năm.

Như vậy, cha xứ Suối Cát vừa kiêm nhiệm Đặc trách HHLCTX, vừa là Quản hạt Gia Ray trong nhiệm kỳ 2021 -2025. Được biết, Giáo hạt Gia Ray bao gồm 26 giáo xứ cùng với 3 Giáo họ biệt lập thuộc địa bàn thị trấn Gia Ray và phần còn lại của huyện Xuân Lộc, tỉnh Đồng Nai với trên 80.000 giáo dân.

III- CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG THÁNG 8-2021

Chương trình lễ kính LCTX Thứ Sáu 06-8-2021 tại giáo xứ Suối Cát do giáo hạt Tân Mai phụ trách tiếp tục tạm ngưng, không tổ chức do đại dịch Covid. Cầu mong cho đại dịch sớm chấm dứt để trở lại sinh hoạt bình thường.

Lm Giuse Trần Phú Sơn
Đặc trách HHLCTX- Gp XL

DIỄN ĐÀN

HƯỚNG LÒNG VỀ TRỜI VỚI MẸ

Huệ Minh

Vào thế kỷ 19, có một luồng thần học chủ trương rằng Đức Maria không phải chết và luồng thần học đó xin Đức Thánh Cha hãy định tín như vậy. Với lý luận cũng như lập trường của họ, họ cho rằng Đức Maria không mắc tội nguyên tổ, nên không phải chết bởi vì sự chết là hình phạt của tội nguyên tổ.

Tuy nhiên đa số các nhà thần học cho rằng Đức Maria đã chết và sau đó được sống lại. Đức Piô XII không bàn tới vấn đề này, không nói rằng Mẹ không phải chết, cũng chẳng nói Mẹ đã chết và đã sống lại; nhưng chỉ nói rằng: sau khi chấm dứt cuộc đời dương thế, Mẹ được cất về trời cả xác và hồn. Nhìn Đức Mẹ ngủ, tôi thấy sáng lên vẻ đẹp thánh thiện cao quý. Mẹ tuyệt đẹp vì Mẹ đầy ơn Chúa. Mẹ đẹp thánh thiện vì ơn Vô Nhiễm Nguyên Tội. Mẹ đẹp cao quý vì làm Mẹ Đấng Cứu Thế. Mẹ tuyệt mỹ vì niềm tin đơn sơ và cuộc sống khiêm nhường. Nét đẹp ấy thoang thoảng như một hương thơm hảo hạng tỏa ra lôi cuốn. Nét đẹp ấy mặn mà như thứ muối thiêng liêng. Nét đẹp ấy lung linh như ánh sáng dịu mát. Nét đẹp ấy huyền diệu như âm nhạc dịu êm mời gọi con người nâng tâm hồn lên tới Chúa.

Ngày 1-11-1950, đúng vào dịp lễ Các Thánh Nam Nữ, Đức Thánh Cha Piô XII long trọng tuyên bố tín điều Đức Maria Hồn Xác Lên Trời: “Thánh Mẫu Thiên Chúa là Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội, Đức Maria Trọn Đời Đồng Trinh, sau khi sống trọn cuộc đời trần thế, đã được triệu hồi cả hồn và xác vào trong vinh quang thiên quốc”.

Và khởi đi từ lời tuyên bố trong Thánh Lễ tuyên tín long trọng hôm ấy, mầu nhiệm Đức Maria được Thiên Chúa đưa về trời cả hồn và xác, trở thành chân lý đức tin cho toàn thể Giáo hội.

Mở ra những trang Giáo Lý Giáo Hội Công Giáo từ số 963 - 975, ta thấy 5 lý chứng rất mạnh mẽ và xác thực minh chứng việc Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời:

Vì Đức Maria là Mẹ Chúa Kitô: Thánh Kinh diễn tả rõ ràng Đức Maria hiệp thông chặt chẽ với Chúa Giêsu trong nhiệm cuộc cứu chuộc, và luôn chia sẻ số phận với Con. Vậy xét theo thiên chức làm Mẹ, đương nhiên đòi hỏi phải có việc Mẹ và Con hòa hợp sum vầy với nhau, vì cả hai đã yêu mến nhau tha thiết, cho nên chắc chắn Chúa Kitô vì lòng hiếu thảo, đã ban cho Mẹ mình được hồn xác về Trời sau khi ly trần, là điều hợp tình hợp lý.

Vì Đức Maria Trọn Đời Trinh Khiết: Thiên Chúa đã làm cho Đức Maria chịu thai, sinh con mà vẫn trinh nguyên, thì sau khi Mẹ qua đời, Ngài đã gìn giữ thân xác Đức Mẹ khỏi hư nát, và sau khi đem Mẹ về Trời, Ngài đã làm cho xác Mẹ nên vinh hiển. Nên thánh Đamascênô tiến sĩ quả quyết: Vì Đức Mẹ đã được sinh con mà vẫn trinh nguyên, thì cần thiết là sau khi qua đời, xác Đức Mẹ cũng phải được bảo tồn nguyên vẹn.

Vì Đức Mẹ luôn hợp tác với Chúa Kitô: ngay từ thế kỷ II, các Giáo Phụ đã trình bày Đức Mẹ như là một Eva Mới hợp tác chặt chẽ với Adam Mới là Chúa Kitô để chiến thắng Satan. Vì thế, cũng như Chúa Kitô sống lại vinh hiển là việc thiết yếu và là dấu chiến thắng cuối cùng, thì Đức Mẹ đã cùng Con chiến đấu cũng phải được cùng Con chiến thắng, nghĩa là Thân Xác Đồng Trinh của Đức Mẹ cũng phải được Lên Trời Vinh Hiển.

Vì Đức Mẹ ĐầyƠn Phúc: các thánh tiến sĩ đã coi việc Đức Mẹ Hồn Xác về Trời như là bổ túc cho việc Đức Mẹ được ĐầyƠn Phúc. Như lời cha Adômêô quả quyết: Thân xác Đức Mẹ không hề bị hư nát vì đã kết hợp với linh hồn và đã được đầy ơn.

Vì Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội: theo lời xác quyết của Đức Thánh Cha Piô XII: Thân xác con người bị chết và bị tan rã ra tro đất là do hậu quả tội Nguyên Tổ. Đức Maria không hề mắc tội Nguyên Tổ, cũng không hề có tội riêng, cho nên đương nhiên và rất hợp lý là Đức Maria được Hồn Xác Về Trời".

Mẹ về trời có nghĩa là mẹ đang sống. Sự sống của Mẹ không phải chỉ giới hạn trong cuộc đời, nhưng bao trùm cả lịch sử: Lịch sử của cả loài người lẫn lịch sử của mỗi người chúng ta.

Đức Mẹ là một thụ tạo nhưng được Thiên Chúa cho về trời cả hồn và xác mà không phải đi qua ngưỡng cái chết, gọi là "mông triệu". Đó là một đặc ân vì Mẹ vô nhiễm nguyên tội, hoàn hảo các nhân đức, và mau mắn xin vâng Thánh ý Chúa Cha. Đức Mẹ về trời là ấn tín bảo đảm cho những người tin vào Đức Kitô cũng sẽ được sống lại và lên trời sau khi hoàn tất chuyển lữ hành trần gian. Lên trời là về Quê Hương Vĩnh Hằng, mục đích của mỗi Kitô hữu là như vậy.

Thị kiến kỳ lạ mà Gioan đã thấy và đã ám chỉ Đức Mẹ. Thánh Gioan cho biết thêm: "Tôi nghe có tiếng hô to trên trời: Thiên Chúa chúng ta thờ giờ đây ban ơn cứu độ, giờ đây biểu dương uy lực với vương quyền, và Đức Kitô của Người giờ đây cũng biểu dương quyền bính, vì kẻ tố cáo anh em của ta, ngày đêm tố cáo họ trước tòa Thiên Chúa, nay bị tống ra ngoài" (Kh 12, 10). Thị kiến này cũng khiến chúng ta phải cẩn trọng hơn về đức ái, nhất là trong cách đối xử với tha nhân hằng ngày.

Ngay cả Hồi giáo cũng tôn trọng Đức Mẹ, coi Đức Mẹ là phụ nữ cao cả nhất trong Kinh Koran (Kinh thánh của Hồi giáo). Công giáo có nhiều danh xưng dành cho Đức Mẹ: Nữ vương Hòa bình, Đức Maria Trinh Vương, Đức Mẹ Phù hộ các Giáo hữu, Đức Mẹ BanƠn Lành, Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Đức Mẹ Mân Côi, Đức Mẹ Thương Xót, Đức Mẹ Vô Nhiễm, Đức Mẹ Hoa Hồng,... và Đức Mẹ còn gắn liền với các địa danh trên khắp thế giới, riêng Việt nam cũng có Đức Mẹ La Vang, Đức Mẹ Giang Sơn, Đức Mẹ Măng Lăng, Đức Mẹ Sao Biển, Đức Mẹ Trà Kiệu,...

Tác giả Thánh vịnh đã từng ca tụng: "Hàng cung nữ, có những vì công chúa, bên hữu ngài, hoàng hậu sánh vai, trang điểm vàng Ô-phia lộng lẫy. Tôn nương hỡi, xin hãy nghe nào, đưa mắt nhìn và hãy lắng tai, quên dân tộc, quên đi nhà thân phụ. Sắc nước hương trời, Quân Vương sủng ái, hãy vào phục lạy: Người là Chúa của bà" (Tv 45, 10-12).

Quyền năng và tình yêu Chúa tràn đầy trên Mẹ làm cho Mẹ được khỏi tội tổ tông và được đầy ơn sủng ngay từ trong lòng mẹ. Quyền năng và tình yêu Chúa bao phủ suốt cả đời Mẹ trên từng ý nghĩ,

từng tình cảm, từng mỗi hành động, từng mỗi bước đi... khiến cho tâm hồn Mẹ luôn hướng về Chúa mà tạ ơn và ngợi khen liên lỉ. Quyền năng và tình yêu Chúa đong đầy trọn vẹn nhất trong khoảng khắc lịch sử, Mẹ lên trời cả hồn cả xác. Đặc ân cao trọng này, chính là triều thiên sáng chói bao phủ lên Mẹ, vốn đã được "Thánh Thần ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao rợp bóng trên bà" (Lc 1, 35).

Với lời Xin Vâng và bằng lời Xin Vâng trót cả tâm tình phó thác, Mẹ để cho Thiên Chúa hoàn toàn làm chủ cuộc đời của mình để làm những việc Thiên Chúa muốn làm trong chương trình cứu rỗi loài người chúng ta.

Ngày Chúa Giêsu Đấng Cứu thế ra đời, khởi đầu công việc cứu thế, Mẹ có mặt ở đó để chứng kiến giây phút trọng đại này.

Lúc Chúa khởi sự cuộc đời công khai, tại tiệc cưới Cana, Mẹ có mặt ở đó như một người mẹ luôn lo lắng cho con cái của mình.

Lúc Chúa rao giảng: Mẹ có mặt xa xa; nhưng khi Chúa bị treo trên Thánh Giá: Mẹ đứng thật gần. "Mẹ đứng sát cạnh Chúa Giêsu... như một trợ lực cho người con để Ngài làm xong những công việc cần phải làm cho mọi sự được hoàn tất".

Và vào ngày đầu tiên đánh dấu sự ra đời của Giáo hội, Mẹ có mặt ở đó với tất cả lòng yêu thương để khích lệ các tông đồ can đảm dẫn thân vào cuộc sống mới: Cuộc sống làm chứng cho Chúa Giêsu Phục sinh.

Và rồi Mẹ cũng tiếp tục có mặt, có mặt như một nhắc nhở để những người con của mẹ nơi trần thế chớ có vì cuộc sống tạm bợ mà quên mất trời cao.

Trong Mầu nhiệm Mân Côi mùa Mừng, mầu nhiệm thứ tư: Đức Chúa Trời cho Đức Mẹ lên trời. Xin cho con được chết lành trong tay Đức Mẹ. Mầu nhiệm thứ năm: Đức Chúa Trời thưởng Đức Mẹ trên trời. Xin cho con được thưởng cùng Đức Mẹ trên Nước Thiên Đàng. Hai mầu nhiệm này không chỉ nhắc nhở chúng ta cầu nguyện với Đức Mẹ, mà còn hy vọng được trường sinh để cùng Đức Mẹ mãi mãi chúc tụng Thiên Chúa. Đường về dù xa hay gần, đường đi có thể gặp ghềnh nhiều nổi, nhưng có Đức Mẹ đồng hành thì chúng ta cứ an tâm tiến bước.

Mẹ Maria đã được Chúa đưa cả hồn và xác về trời. Mẹ Maria không chết. Tình Mẹ vẫn mãi mãi thiên thu ở bên đoàn con suốt cuộc đời. Thế nhưng, niềm vui và hạnh phúc chỉ ngập tràn trong cuộc đời chúng ta nếu chúng ta ý thức Mẹ vẫn đang sống bên cạnh chúng ta. Chúng ta đang từng phút giây tận hưởng tình thương và sự chăm sóc vỗ về của Mẹ, nhưng thật bất hạnh nếu chúng ta chỉ sống như người mờ cô, thì có lẽ chúng ta cũng chỉ ngậm ngùi như người Phật Tử nhận lấy bông hồng trắng trong ngày của mẹ với lời ai oán: “Mất mẹ là mất cả bầu trời” thương yêu.

Mừng lễ Đức Mẹ hồn xác lên trời là chúng ta xác tín lại niềm tin của chúng ta vào Chúa Giê-su: Tôi tin xác loài người ngày sau sống lại. Xin Đức Mẹ Maria luôn cầu bầu cho mỗi người chúng ta khi còn ở đời này, biết yêu mến những sự trên trời và để sống như đang sống với Mẹ ở trên trời.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ Nhớ Thánh Alphongsô Maria Liguori, GM, Tiến sĩ, ngày 1/8; Thánh Louis, ngày 25/8 và Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục, ngày 8/8.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Bổn Mạng

**ĐỨC CHA ALPHONGSÔ NGUYỄN HỮU LONG, GM GP VINH
ĐỨC CHA LOUIS NGUYỄN ANH TUẤN, GIÁM QUẢN GP HÀ TĨNH
LM ĐAMINH MAI VĂN ĐÀM, LH CĐLCTX GP Bùi Chu
LM ĐAMINH PHẠM SĨ HIỆN, LH CĐLCTX GP Buôn Mê Thuột**

Kính chúc quý Đức Cha và quý Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyên xin Thánh Quan thầy luôn che chở và đồng hành cùng quý Đức Cha, quý Cha trong sứ vụ Mục Tử.

THỰC TẾ

Trần Thiên Thu

Không đâu xa, Việt Nam cũng đã từng có nạn đói năm 1945, nhưng chúng ta chỉ nghe kể hoặc thấy qua hình ảnh. Hiện nay, trong cơn dịch Vũ Hán, chúng ta có thể nhận biết thực tế về sự cần thiết của lương thực như thế nào, nhất là những người đang ở "tâm dịch" Saigon. Hơn bao giờ hết, lúc này chúng ta mới cảm nhận lời cầu nguyện cấp bách mà Chúa Giêsu dạy: *"Xin Cha cho chúng con hôm nay LƯƠNG THỰC hằng ngày..."* (Mt 6:9-13; Lc 11:2-4).

Đói cần ăn, khát cần uống, sống cần khí thở. Đó là nhu cầu tự nhiên thiết yếu của con người. Chúa Giêsu rất thực tế, và Ngài hành động cụ thể chứ không nói suông: Cho ăn uống no nê – phép lạ hóa bánh ra nhiều lần 1 (Mt 14:13-21; Mc 6:30-44; Lc 9:10-17; Ga 6:1-14) và lần 2 (Mt 15:32-39; Mc 8:1-10).

Trên thế giới vẫn có những vùng cần cứu đói, chẳng hạn hiện nay có Madagascar, tình hình mỗi ngày càng trầm trọng thêm. Người Việt có câu: *"Có thực mới vực được đạo"*. Điều đó cho thấy chuyện ăn uống là điều không chỉ cần thiết mà còn cấp bách, vì đó là điều cơ bản nhất để con người khả dĩ duy trì sự sống. Trước tiên, người ta cần ăn no và mặc ấm; sau đó mới có thể phấn đấu để ăn ngon và mặc đẹp.

Vấn đề lương thực như một bí ẩn: *"Kẻ ăn không hết, người lần không ra"*. Trong thời gian dịch bệnh này, có người già neo đơn đã phải bới tìm đồ ăn thừa ở đồng rác để duy trì sự sống. Thật đáng thương. Nhưng chuyện ăn uống cũng được coi là văn hóa, gọi là văn hóa ẩm thực. Cái gì cũng có hai mặt. Miếng ăn thực sự cần thiết và có thể là vinh hoặc nhục: *"Người trí quý cái sức, kẻ dại quý cái ăn"*. Ăn không lượng thì hại sức khỏe, ngủ không cân thì hại trí tuệ. Tục ngữ có câu: *"Ăn được, ngủ được là tiên; không ăn, không ngủ, mất tiền, đâm lo!"*. Ăn để có sức khỏe, có sức khỏe thì an tâm vui sống.

Có lẽ lúc này người ta có thể cảm nhận sâu sắc hơn về câu tục ngữ: "*Sức khỏe là vàng*". Đó là thực tế rất cụ thể. Chúa Giêsu rất thực tế. Ngài chăm lo những gì cần thiết và cơ bản nhất liên quan sự sống. Đó là chuyện ăn uống – ẩm thực. Ngài luôn quan tâm người nghèo, tại nhà ông Simôn Cùi ở Bêtanía, khi có một phụ nữ xúc dầu chân Ngài bằng dầu thơm cam tùng hảo hạng, Chúa Giêsu đã xác định: "*Người nghèo thì bên cạnh anh em lúc nào cũng có*" (Ga 12:8; Mt 26:11; Mc 14:7). Thánh Giacôbê cũng khuyên chúng ta phải kính trọng người nghèo, không được kỳ thị họ, vì đức tin phải có hành động cụ thể (Thư Thánh Giacôbê, chương 2).

Có thực tế này: Người khổ chưa chắc là người nghèo, nhưng người nghèo thì chắc chắn là người khổ – thậm chí còn khổ đốn, vì luôn bị người đời khinh miệt, bị xa lánh. Và lại, đáng quan ngại là vì "lý lẽ của người nghèo không được ai nghe thấy" (Sử gia Thomas Fuller, 1608-1661). Có lẽ vì vậy mà người Việt thường "ghép đôi" hai tình trạng này thành một: Nghèo khổ. Quả thật, "sự nghèo đói là hình thức bạo lực tồi tệ nhất" (Mahatma Gandhi, 1869-1948). Kinh Thánh vừa khuyên nhủ vừa ra lệnh: "*Đừng tước đoạt miếng cơm manh áo của người nghèo, đừng để kẻ khốn cùng luống công chờ đợi. Kẻ khốn khổ nài xin, con đừng từ chối, gặp người nghèo, con đừng ngoảnh mặt đi*" (Hc 4:1-4).

Thực tế xã hội vẫn có nghịch lý: "*Người giàu vừa ăn cướp vừa la làng, còn người nghèo bị thiệt thì lại phải năn nỉ*" (Hc 13:3). Tuy nhiên, Thiên Chúa không bao giờ bỏ rơi người nghèo, vì thế họ luôn tin tưởng và nhủ thầm: "*Có Thiên Chúa phù trì, thân con đây, Chúa hằng nâng đỡ*" (Tv 54:6). Đồng thời họ luôn tâm niệm: "*Con tự nguyện dâng Ngài lễ tế, lạy Chúa, con xưng tụng danh Ngài, thật danh Ngài thiện hảo, vì Chúa giải thoát con khỏi mọi gian nguy, và con đã dám nghênh bọn địch thù*" (Tv 54:8-9).

Lương thực là vấn đề rất bình thường mà lại quan trọng. Thực tế đó cũng liên quan vấn đề kinh tế và chính trị, đồng thời cũng là vấn đề cơ bản trong Giáo huấn Xã hội của Giáo hội Công giáo. Chúa Giêsu rất ghét loại người giả nhân giả nghĩa, Ngài đã 8 lần nguyện rửa họ là "đồ khốn" (Mt 23:13-29) và gọi họ là "đồ ngu si mù quáng".

Từ xa xưa, hiền triết Trang Tử (Zhuang Zhou hoặc Zhuangzi, 365-290 trước công nguyên) đã nhận định: "*Cản trở con người sống vui vẻ, tước đoạt khả năng dệt vải, may mặc, cày cấy, ăn uống, mà lại tô vẽ nó như là nhân nghĩa, đó là TỘI ÁC của THÁNH NHÂN*". Một cách nói rất đáng quan ngại!

Liên quan sự sống là vấn đề lương thực – sự sống, thực tế đó là chuyện "nồi cháo độc" với "phép lạ nhãn tiền" trong trình thuật 2V 4:42-44. Khi ông Êlisa trở về Ghin-gan, nạn đói đang xảy ra trong xứ. Lúc anh em ngôn sứ đang ngồi trước mặt ông, ông nói với tiểu đồng bắc nồi lớn lên bếp và nấu cháo cho anh em ngôn sứ. Một người trong nhóm ra đồng hái rau, tìm thấy một thứ cây giống như nho dại thì hái trái dưa đắng ấy đầy một vạt áo, rồi về nhà, thái nhỏ ra, bỏ vào nồi nấu cháo, vì họ không biết đó là thứ gì. Sau đó, họ múc ra cho mọi người ăn. Vừa ăn chút cháo, họ kêu lên: "*Người của Thiên Chúa ơi, thần chết ở trong nồi!*" Thế là họ không thể ăn được nữa. Nhưng ông Êlisa bảo cứ đem bột đến cho ông. Ông bỏ bột vào và bảo múc ra cho mọi người ăn. Lạ thay, trong nồi không còn chất độc nữa.

Phép lạ vẫn luôn xảy ra và với mức độ khác nhau, đặc biệt là "phép lạ hoá bánh ra nhiều." Kinh Thánh cho biết rằng có một người từ Baan Salisa đến, đem bánh đầu mùa biếu người của Thiên Chúa. Đó là 20 chiếc bánh lúa mạch và cốm đựng trong bị. Ông Êlisa bảo đem phát cho người ta ăn. Tiểu đồng nói chỉ có chừng này thì không thể đủ cho cả trăm người ăn được. Nhưng ông bảo cứ phát cho người ta ăn, vì Đức Chúa đã phán: "*Họ sẽ ăn, mà vẫn còn dư*". Tiểu đồng vâng lời đem phát cho người ta. Họ đã ăn mà vẫn còn dư, đúng như lời Đức Chúa đã tuyên phán. Lại một phép lạ nhãn tiền nữa. Thật là kỳ diệu vô cùng!

Đối với Thiên Chúa, Thiên Chúa có thể làm cho những hòn đá trở nên con cháu ông Áp-ra-ham (Mt 3:9) thì đối với Ngài, "không có gì là không thể làm được" (Lc 1:37). Thánh Vịnh gia thực sự tin nhận nên đã dâng lời xưng tụng: "*Lạy Chúa, muôn loài Chúa dựng nên phải dâng lời tán tạ, kẻ hiểu trung phải chúc tụng Ngài, nói lên rằng: triều đại Ngài vinh hiển, xưng tụng Ngài là Đấng quyền năng*" (Tv 145:10-11).

Thiên Chúa luôn tạo cơ hội làm việc để con người mưu sinh vì Ngài biết nhu cầu thực tế của phàm nhân để duy trì sự sống.

Không có Ngài thì chúng ta chẳng làm được gì, chắc chắn như vậy. Với kinh nghiệm sống, Thánh Vịnh gia chia sẻ bằng lời cầu nguyện chân thành: *"Lạy Chúa, muôn loài ngược mắt trông lên Chúa, và chính Ngài đúng bữa cho ăn. Khi Ngài rộng mở tay ban, là bao sinh vật muôn vàn thoả thuê. Chúa công minh trong mọi đường lối Chúa, đầy yêu thương trong mọi việc Người làm. Chúa gần gũi tất cả những ai cầu khẩn Chúa, mọi kẻ thành tâm cầu khẩn Người"* (Tv 145:15-18). Thiên Chúa chẳng chấp lách gì đối với những cái đầu nhỏ mọn, thiển cận và nông cạn của thụ tạo chúng ta, Ngài chỉ muốn chúng ta biết khiêm hạ và chân thành cầu xin thì mọi sự đều ổn định. Có làm vậy cũng chẳng thêm gì cho Ngài, mà chỉ có lợi cho chúng ta mà thôi.

Thánh Phaolô chia sẻ: *"Tôi là người đang bị tù vì Chúa, tôi khuyên nhủ anh em hãy sống cho xứng với ơn kêu gọi mà Thiên Chúa đã ban cho anh em. Anh em hãy ăn ở thật khiêm tốn, hiền từ và nhẫn nại; hãy lấy tình bác ái mà chịu đựng lẫn nhau"* (Ep 4:1-2). Những lời lẽ rất chân thành, nhưng NGHE, BIẾT, và LÀM là ba vấn đề khác nhau.

Có lẽ chưa an tâm nên thánh nhân động viên thêm: *"Anh em hãy thiết tha duy trì sự hiệp nhất mà Thần Khí đem lại, bằng cách ăn ở thuận hoà gắn bó với nhau. Chỉ có MỘT thân thể, MỘT Thần Khí, cũng như anh em đã được kêu gọi để chia sẻ cùng một niềm hy vọng. Chỉ có MỘT Chúa, MỘT niềm tin, MỘT phép rửa. Chỉ có MỘT Thiên Chúa, Cha của mọi người, Đấng ngự trên mọi người, qua mọi người và trong mọi người"* (Ep 4:3-6). Những cái "một" rất kỳ diệu, nghĩa là đòi buộc chúng ta phải NÊN MỘT, vì thế mà không thể ba bè, năm nhóm hoặc bảy phe, không thể tiêu cực như chúng ta vẫn có "xu hướng" ngay cả trong các gia đình, các hội đoàn, các cộng đoàn, các giáo xứ,... Phe nhóm là đối lập với Thiên Chúa, bởi vì chúng ta cùng ĂN MỘT TẤM BÁNH – Thánh Thể.

Trình thuật Ga 6:1-15 (≈ Mt 14:13-21; Mc 6:30-44; Lc 9:10-17) đề cập phép lạ hoá bánh ra nhiều do Chúa Giêsu thực hiện. Trong phép lạ này có sự hiệp nhất: Đủ loại người đồng tâm nhất trí quy tụ bên Chúa để cùng NÊN MỘT và được nghe lời khôn ngoan của Ngài, thế nên Ngài thương họ lắm. Biết lắng nghe là có thiện chí, nghe để hiểu, hiểu để làm – hành động cụ thể chứng tỏ đức tin sống động.

Hôm đó, bên Biển Hồ Galilê – Biển Hồ Tibêria, có đông đảo dân chúng đi theo Chúa Giêsu, bởi họ từng được chứng kiến những dấu lạ Ngài đã làm cho những kẻ đau ốm. Ngài lên núi và ngồi đó với các môn đệ. Thời gian đó sắp đến lễ Vượt Qua, đại lễ của người Do Thái. Ngược mắt lên, Ngài nhìn thấy đông đảo dân chúng đến với mình. Ngài không bất ngờ mà Ngài thấy thương họ. Ngài hỏi ông Philípê về việc mua bánh cho họ ăn.

Ngài nói thế là để thử ông, chứ Ngài đã biết mình sắp làm gì. Nghe vậy, ông Philípê đáp: *"Thưa, có mua đến hai trăm quan tiền bánh cũng chẳng đủ cho mỗi người một chút."* Chu choa! Phải đi mua tới hai trăm quan tiền bánh cho họ ăn. Tiền đâu mà mua? Hai trăm quan tiền là số tiền lớn, dù chưa bằng số tiền giá chiếc bình dầu thơm mà người phụ nữ tội lỗi xúc chân Chúa Giêsu tại nhà ông Simôn Cùi ở làng Bê-tania: Ba trăm quan tiền, (Mt 26:6-13; Mc 14:3-9; Ga 12:1-8) nhưng lại gấp nhiều lần số tiền ông Giuđa đã bán Thầy trong đêm định mệnh năm xưa: Ba mươi đồng (Mt 26:15).

Thật lạ, ông Phê-rô nhanh tay lẹ mắt nên thưa: *"Ở đây có một em bé có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng với ngần ấy người thì thấm vào đâu!"*. Đức Giêsu cười: *"Anh em cứ bảo người ta ngồi xuống đi"*. Chẳng biết Thầy định làm gì, nhưng các ông không hề thắc mắc, vâng lời Thầy và bảo người ta ngồi xuống cỏ, nguyên số đàn ông đã tới khoảng năm ngàn. Tính cả phụ nữ và trẻ em có thể lên tới cả chục ngàn người. Thật kỳ diệu!

Chúa Giêsu cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, rồi phân phát cho họ. Cá nhỏ, Ngài cũng phân phát như vậy, ai muốn ăn bao nhiêu tùy ý. Khi họ đã no nê rồi, Ngài bảo các môn đệ thu lại những miếng thừa kẻo phí. Chúa Giêsu tiết kiệm, không lãng phí, điều này nhắc chúng ta phải biết quý miếng ăn, biết nghĩ đến những người đang đói khổ ở đâu đó, có thể họ đang ở ngay bên mình.

Vâng lời Thầy, các môn đệ thu được mười hai thúng đầy những miếng thừa của năm chiếc bánh lúa mạch. Phần dư còn nhiều hơn phần gốc. Ngoài sức tưởng tượng, thế nên mọi người rí tai nhau: *"Hắn ông này là vị ngôn sứ, Đấng phải đến thế gian!"*. Nhưng Chúa Giêsu biết họ sắp đến bắt mình đem đi mà tôn làm vua, Ngài lánh mặt đi lên núi một mình. Lại một bài học đắt giá nữa: Đừng coi trọng danh vọng, đừng tự tôn, đừng thấy người ta khen mà tưởng

mình "ngon" hơn hoặc tài giỏi hơn người khác. Tất cả sẽ qua đi, ngay cả những gì mình sở hữu cũng không thuộc về mình. Cuộc đời chỉ còn lại tình yêu tồn tại nhờ biết thương xót, ba nhân đức đối thần cũng chỉ còn Đức Mến – Đức Ái.

Phép lạ hóa bánh ra nhiều là dấu tiên báo về Bí tích Thánh Thể, và cũng cho chúng ta biết rằng nhu cầu ăn uống liên quan vấn đề sinh tồn – thể lý và tâm linh. Biết chăm lo cho mình thì cũng phải biết chăm lo cho người khác: Yêu người như yêu mình. Chúa Giêsu dạy chúng ta phải biết chạnh lòng thương mà quan tâm nhu cầu thiết yếu của người khác. Thể lý yếu đuối có thể ảnh hưởng tinh thần, trí tuệ và tâm linh. Thể xác cần ăn uống để sống khỏe mạnh thì linh hồn cũng cần nuôi dưỡng để sinh tồn. Có thực mới vực được đạo. Rất thực tế.

Chúa Giêsu đã có lần nhắc nhở: *"Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn sống nhờ mọi lời miệng Đức Chúa phán ra"* (Mt 4:4; Lc 4:4; x. Đnl 8:3). Ân huệ vô hình nhưng cụ thể: *"Hãy rộng tay cứu giúp người nghèo khó, để con được hưởng trọn vẹn phúc lành. Hãy làm ơn cho mọi người còn sống, ngay cả với người đã chết, cũng đừng từ chối làm ơn"* (Hc 7:32-33).

Thánh Têrêsa Hài Đồng Giêsu có cách riêng rất thực tế: *"Tôi không thể làm được việc lớn, nhưng tôi ước nguyện dùng mỗi công việc, dù là việc nhỏ, để làm sáng danh Chúa"*. Rất độc đáo! Trong tình trạng "căng" của đại dịch hiện nay, có tiền cũng chẳng làm gì được. Thật xúc động khi có những Mạnh Thường Quân chia sẻ thực phẩm rất cụ thể – từ chai nước tới hộp cơm, từ mớ rau đến ký gạo, từ vài tấn tới vài chục tấn thực phẩm,... Nếu không có điều kiện chia sẻ lương thực thì chúng ta cầu nguyện cho những người đau khổ. Lời cầu nguyện lúc này vô cùng cần thiết, cụ thể và thực tế.

Lạy Thiên Chúa chí thánh, xin giúp chúng con can đảm chấp nhận và biến đổi theo Ý Ngài. Xin cho người giàu biết rộng lòng chia sẻ nhu cầu thực tế hằng ngày để người nghèo có thể sống xứng đáng kiếp người, nhờ đó họ có thể an tâm phụng sự Ngài và làm chứng về Ngài suốt đời. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

THÁNH GIUSE, NGƯỜI CHA VÂNG LỜI THIÊN CHÚA

Lm. An-tôn Nguyễn Văn Độ

Người xưa rất coi trọng lễ nghi, đặc biệt là đạo hiếu, nghĩa thầy trò. Điều cao quý nhất đảm bảo cho sự thành công của con người, đó chính là biết vâng lời dạy bảo của cha mẹ, thầy cô. Không biết vâng lời cha mẹ là người con bất hiếu. Không biết nghe lời thầy cô là kẻ vô đạo. Bất hiếu và vô đạo thì không thể thành người được.

Vâng lời, lễ phép, kính trên, nhường dưới, vâng lời cha mẹ là những chuẩn mực đạo đức mà ai ai cũng cần có, đặt biệt trong văn hóa người Việt Nam nó trở thành tiên đề cho sự giáo dục con người, là tiêu chuẩn đạo đức để đánh giá phẩm chất cá nhân.

Vâng lời là gì? Theo nghĩa Latinh: vâng lời bắt nguồn từ chữ ob-audire có nghĩa là nghe theo lời của một ai đó cách thận trọng sâu xa rồi đem ra thực hành. Nghĩa tôn giáo: vâng lời là thái độ chăm chú lắng nghe lời Thiên Chúa cho dù thánh ý của Người được diễn tả dưới bất cứ hình thức nào. Nhiều người chỉ hiểu vâng lời theo nghĩa hẹp là người trên bảo sao làm vậy, vâng chỉ vì muốn lấy lòng người trên, chứ không nhằm thực hiện thánh ý Chúa, dù biết lệnh của người trên không phù hợp với Thánh Ý Chúa mà vẫn cứ vâng lời, thì sự vâng lời đó không phải là nhân đức.

Thánh Giuse đều nói lời "fiat" của chính mình trong mọi hoàn cảnh, Ngài vâng phục cách mau mắn và triệt để. Nếu biết là ý Chúa thì cho dù khó khăn, vất vả, thậm trí trái ý mình vẫn cứ xin vâng miễn sao ý Chúa được thể hiện. Đức vâng lời của Thánh Giuse được Đức Thánh Cha đề cao không chỉ cho những người sống đời gia đình, mà càng cần thiết hơn cho những ai sống đời tu trì trong Giáo Hội.

Thánh Giuse nói lời "fiat" của chính mình trong mọi hoàn cảnh. Có là bậc trượng phu chẳng nữa cũng khó đón người bạn mang thai, tác giả không phải là mình về nhà làm vợ và làm cha của con trẻ. Nhưng khi Sứ Thần cho biết là ý Chúa: *"Đừng ngại nhận Maria làm vợ, vì đứa trẻ được thụ thai trong lòng bà là do Chúa Thánh*

Thần" (Mt 1, 20-21). Thánh Giuse đáp lại ngay: "*Khi Giuse vừa thức giấc, ông đã làm theo lời Sứ Thần Chúa truyền*" (Mt 1, 24). Cả cuộc đời của Thánh Giuse là chuỗi đời hoàn toàn vâng phục. Từ khi đón Đức Maria mang thai cho đến khi đưa Hài Nhi Giêsu và Mẹ Người sang Ai cập rồi từ Ai cập trở về... Tất cả thuận theo ý Chúa.

Vì vâng lời, Thánh Giuse đã dạy cho Chúa Giêsu biết bài học vâng phục, nên Chúa Giêsu: "*Dẫu là Con Thiên Chúa, Người đã phải trải qua nhiều đau khổ mới học được thế nào là vâng phục*" (Dt 5, 8). Chúa Giêsu đã học từ Giuse, người cha phàm nhân ấy như lời Đức Thánh Cha viết: "*Trong những năm sống ẩn dật ở Nadarét, Chúa Giêsu đã học ở trường học của thánh Giuse để làm theo ý của Chúa Cha*" (x. *Patris Corde*, số 3).

Bằng sự vâng lời, Thánh Giuse đã cứu Mẹ Maria và Chúa Giêsu và dạy Con của ngài "*thi hành ý Chúa Cha*" (x. *Patris Corde*, số 3). Sách Giáo lý còn viết rõ hơn khi nói rằng, "*Việc Đức Giêsu mỗi ngày vâng phục thánh Giuse và Mẹ Maria báo trước việc vâng phục vào ngày Thứ Năm Tuần Thánh: "Xin đừng theo ý con" (Lc 22, 42). Sự vâng phục của Đức Kitô trong cuộc sống ẩn dật thường ngày đã khởi đầu công trình tái lập những gì mà Adam đã phá đổ vì bất tuân phục (Rm 5, 19)*" (GLCG, số 532). Ngay cả khi gặp khó khăn nhất, trong Vườn Cây Dầu, Chúa Giêsu cũng đã chọn làm theo ý muốn của Đức Chúa Cha hơn là ý muốn của mình, trở nên "*vâng lời cho đến chết, thậm chí chết trên thập tự giá*" (Pl 2, 8). Vì thế, tác giả Thư gửi người Do Thái kết luận rằng Chúa Giêsu "*đã học biết vâng phục qua những gì Người phải chịu*" (Pl 5, 8).

Tất cả những điều này cho thấy rõ rằng Thánh Giuse đã được Thiên Chúa kêu gọi để trực tiếp phục vụ con người và sứ mệnh của Chúa Giêsu qua việc thực thi chức vụ làm cha vâng phục Thiên Chúa để cho ý Chúa được thể hiện.

Xã hội cần có sự vâng phục, Giáo Hội càng cần hơn. Công Đồng Vatican II xác nhận: "*Đức Vâng Phục là sức mạnh đặc biệt của các thừa tác viên Chúa Kitô, Đấng đã dùng sự vâng phục để cứu nhân loại*" (TG 24, 2). Nếu người ta nói: "*Kỷ luật là sức mạnh của quân đội*", thì ta có thể nói: "*Đức Vâng Phục chính là sức mạnh của Giáo hội*".

Xin cho ý Chúa được thể hiện dưới đất cũng như trên trời.

CÁC MỤC TỬ TRONG VÙNG DỊCH

Fx Minh Đỗ

Chưa bao giờ Thành Phố Hồ Chí Minh phải oằn mình chống dịch như lúc này. Các cấp chính quyền từ cơ sở Phường Xã, Quận Huyện đến Thành phố đang tìm mọi cách để đẩy lùi cơn đại dịch, lo cho tính mạng của người dân trong Thành Phố lớn nhất nước. Bên cạnh đó, các tổ chức xã hội, tôn giáo cũng đồng lòng góp sức cùng với các cấp chăm lo cho đời sống của người Thành phố, nhất là những người tật bệnh, khó khăn, lao động kiếm sống hàng ngày nay mất việc làm vì cơn đại dịch, để **"Không ai bị bỏ lại phía sau"**, không ai bị loại trừ trong xã hội.

Với Giáo hội Công Giáo, ngay khi TP. HCM vừa áp dụng Chỉ thị 15-TTg, ngày 31-5, Đức Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng, Tổng Giáo phận Sài Gòn đã viết trong Thư Mục vụ gửi đến linh mục, cũng như nhắn gửi đến cộng đồng giáo dân trong hoàn cảnh giãn cách: *"Là mục tử, chúng ta cần có sự bén nhạy trước tình hình thực tế để tìm ra các phương thế trợ giúp hữu hiệu trong hoàn cảnh và khả năng của mình..."*

... Các cộng đoàn giáo xứ và dòng tu chắc hẳn đã và sẽ còn nhiều sáng kiến mục vụ để thực thi tình liên đới một cách hiệu quả. Quý cha là những người đầu tàu, những thuyền trưởng, hãy đứng lên huy động và nối kết những trái tim và các bàn tay".

Đáp lời mời gọi của vị chủ chăn Tổng Giáo phận, nhiều linh mục chánh xứ đã *"Đứng lên huy động và nối kết những trái tim và các bàn tay"*. Người Saigon nhận ra hình ảnh vị Linh Mục Chánh xứ Mẫu Tâm, Hạt Chí Hòa khi trên các trang mạng xã hội nhiều người biết được ghi hình và đưa lên. Nhà báo Cù Mai Công ngày 13/6 viết: *"Sáng chủ nhật 13-6, linh mục Martin Chu Quang Định, chánh xứ nhà thờ Mẫu Tâm (Lăng Cha Cả) từ 4, 5g sáng đã cùng một số thầy dòng, giáo dân trong xứ vội vã đi lấy 600 ổ bánh mì ở Vinmart, chia bịch, bày bàn bên đường với dòng chữ: "AI CẦN THÌ LẤY 1 PHẦN". Cha Định vốn dân khu Kiến Thiết – cũng ngoại vi Ông Tạ, đi lại khu Tân Chí Linh - Ông Tạ như ra vô nhà mình. Cha gốc Bắc Ninh, hiền*

lành, vui vẻ với giáo dân như bà con hàng xóm với nhau. Sáng 13-6, tôi ghé qua, thấy cha, thầy dòng và giáo dân mình vừa tận tay gửi bánh mì cho bà con vừa vui vẻ trao đổi công việc với nhau; như cha con, anh em trong nhà, đầm ấm lắm, thương lắm. Thay vì rao giảng lời Chúa với giáo dân mình, cha và cộng

đoàn của mình ra vỉa hè trước nhà thờ làm theo lời Chúa”.

"Một buổi sáng chủ nhật Sài Gòn thật yên bình ngay mùa Covid. Ghé bàn bánh mì của cha, gửi cha ít quà của một chị ở nước ngoài nhờ tôi gửi, ít thôi, cũng xin góp với cha và cộng đoàn giáo dân của cha mua thêm một tấn khoai lang tím hay thêm ít ổ bánh mì, ít quả trứng... chia sẻ với bà con khó khăn". Anh nhà báo Tuổi Trẻ tâm sự.

Ở Giáo xứ Tân Trang, Phường 8, Quận Tân Bình, linh mục Giuse Đinh Văn Thọ, chánh xứ ngay từ những ngày đầu Thành phố áp dụng chỉ thị 10, cha đã bàn với Hội đồng mục vụ giáo xứ chăm lo cho những bà con nghèo trên địa bàn giáo xứ. Do không thể qui tụ đông người, cha họp các vị Trưởng khu và trưởng các đoàn thể để gửi tặng 86 phần quà, mỗi phần 500 ngàn. Tổng trị giá 43 triệu.

Với những người khó khăn mất việc làm như phụ buôn bán, khuân vác tại chợ Tân Bình, những người lang thang, cơ nhỡ, Cha Thọ tâm sự: *"Tôi nhận thấy khi chợ Tân Bình chưa đóng cửa thì hàng trăm người sống được nhờ lao động tự do, phụ việc hàng ngày, giúp quét dọn vệ sinh cho các chủ hàng, thu nhập phế liệu kiếm sống. Nay chợ không hoạt động, bao người không có bữa ăn".* Cha bàn với Hội đồng giáo xứ và Ban Caritas, các Bà mẹ Công Giáo tổ chức nấu ăn tại sân nhà thờ để trưa đến phát cơm miễn phí, từ 200 phần lúc đầu nay mỗi ngày lên đến 400 phần trước khi tạm ngưng vì giãn cách toàn thành phố (9/7/21). Dự tính "bữa cơm yêu thương" sẽ "tái xuất" khi tình hình cho phép.

Linh mục Giuse Tạ Huy Hoàng, đồng hành với giới doanh nhân Công giáo Tổng Giáo phận Sài Gòn cho biết, anh chị em doanh nhân trực tiếp bắt tay thực hiện chương trình "*Lan tỏa yêu thương mùa COVID*" với sự đồng ý của Đức Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng. Chương trình được kêu gọi từ ngày 3-6 và dự kiến thực hiện liên tiếp trong 5 tuần thông qua hệ thống các giáo xứ qua Ban Caritas thuộc Tổng giáo phận điều phối. Sau bốn tuần, với 140 giáo xứ gửi danh sách, đã có tổng cộng 62.426 phần gạo đến với người khó khăn. "*Bên cạnh gạo thì hầu hết các cha ở các giáo xứ đều cố gắng huy động để cân đối có thêm phần quà gửi đến bà con. Nơi này giáo xứ tặng thêm nước rửa tay, khẩu trang, nơi khác thì mì gói, nước tương, nước mắm... tùy vào từng nơi*", chị Lucia Lê Nguyễn Chiêu Nghi, đại diện Giới doanh nhân Công giáo, Tổng Giáo phận Sài Gòn chia sẻ.

Linh mục Giuse Lê Quang Uy, Dòng Chúa Cứu Thế, đầu ở tận Vũng Tàu nhưng với sức lan tỏa của mình trên các trang mạng xã hội, linh mục đã kêu gọi để đồng hành cùng người nghèo từ khi Sài Gòn giãn cách đến nay. Cho đến hết ngày 28-6, thông qua kêu gọi của cha đã có 3.570 phần ăn sáng và 5.890 phần ăn trưa không kể sữa, mì gói... trao đến người nghèo, vô gia cư... trên địa bàn TP.HCM.

Tôi ghé giáo xứ Tân Sa Châu trên đường Lê Văn Sỹ, Phường 2 Quận Tân Bình do linh mục Giuse Nguyễn Hữu Triết là chánh xứ, khi nghe nói nơi đây có mô hình mới, "*cây ATM lướt ống*" thủ công, sau một tháng mở "*cửa hàng 0 đồng*" với tấm bảng "*chung tay chia sẻ mùa COVID, mỗi người một phần, xin cảm ơn*". "*ATM lướt ống*" là sáng kiến của cha phó Vinh Sơn Nguyễn Hoàng Lê Nguyên gồm một ống nhựa đường kính 20cm, dài khoảng 2 mét từ trong sân nhà thờ trở ra ngoài cổng, nơi có đặt bàn sẵn. Khi người dân đến nhận những phần bánh mì, cơm, gạo, mì tôm, khoai lang, trứng... sẽ được người phụ trách đưa qua ống nhựa, mỗi người một phần, đảm bảo khoảng cách 2 mét. Đồng hành với anh chị em khó khăn, đó là các giáo dân, các nữ tu... nấu nướng, đóng gói thực phẩm thành phần cho người dân hoạt động sáng, trưa, chiều.

Đồng hành cùng giáo dân chính là các linh mục tại các xứ, dòng tu... Chưa bao giờ người Sài Gòn thấy nhiều linh mục, tu sĩ thay vì

đứng trên bàn Thánh đã cởi bỏ áo lễ, áo alba, dây stola... mặc trang phục bình thường bưng bê gạo, phát bánh mì, phát cơm... cho người nghèo khó. Trên các trang mạng xã hội hôm nay, các linh mục, tu sĩ ngoài chia sẻ về đức tin là tràn ngập những lời kêu gọi, hình ảnh giúp đỡ... bà con khó khăn... (x. Baomoi.com).

Tại Đền thờ Thánh Phêrô, ĐTC Phanxicô khi cử hành Thánh Lễ Làm Phép Dầu ngày Thứ Năm Tuần Thánh (28.3.2013), ngài nói với các Linh mục: *"Tôi yêu cầu anh em hãy là những mục tử mang nặng mùi đoàn chiên của mình"*. Đức Thánh Cha đã gợi lên một hình ảnh thật ấn tượng: mục tử phải có mùi của chiên. Người chăn chiên sống gần gũi, gắn bó với đàn chiên, lo lắng chăm sóc, bảo vệ đàn chiên của mình đến nỗi mùi của chiên đã ngấm vào không những áo quần mà cả da thịt mục tử. Trong cơn dịch bệnh Covid-19 hôm nay tại thành phố Saigon, những linh mục của Giáo hội cũng đang mang lấy mùi chiên khi đồng cam cộng khổ với đồng bào mình. Các ngài đang dâng lên Thiên Chúa những lời khẩn cầu của đoàn chiên: *"Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới"* đang phải vật vã với cơn dịch bệnh Covid-19 đang tàn phá đất nước và nhân loại chúng con.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày Lễ Nhớ Thánh Phụ Đa Minh, ngày 8/8/.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
Kính Chúc Mừng Bổn Mạng

LM ĐAMINH VŨ NGỌC THỦ, LH CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì

LM ĐAMINH ĐINH VĂN VẪNG, Chánh xứ Gx Sao Mai

LM ĐAMINH TRẦN DŨNG, SSS

Kính chúc Quý Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyện xin Thánh Quan thầy luôn che chở và đồng hành cùng Quý Cha trong sứ vụ Mục Tử.

CHÚA CÓ TÁC ĐỘNG QUA THÁNH LỄ ONLINE KHÔNG?

Một số ít người không tin vào thánh Lễ online. Nhất là khi thánh Lễ trực tuyến đã kết thúc, sau ấy vài tiếng bạn mới “xem lại online” thì sao? Để trả lời cho thắc mắc trên, xin kể cho quý ông bà anh chị em nghe câu chuyện sau đây về cha Tardif.

[Cha Emiliano Tardif MSC (1929-1999) được Chúa ban ơn chữa lành bệnh tật qua thánh Lễ. Ngài luôn rao giảng: Chúa GIÊSU đang sống và dẫn chứng bằng những dấu chỉ chữa lành các bệnh nhân, giống như Giêsu đã từng chữa các người bệnh cách đây 2000 năm. Bởi thế cha đi đến đâu nhà thờ cũng chật ních người. Vì số giáo dân và cả người không Công giáo tham dự quá đông, có lần cha phải tổ chức thánh Lễ chữa lành ở một sân vận động lớn, có sức chứa tới 100.000 người.]

Mùa hè 1982, đài truyền hình CHOT ở Ottawa, Canada đã hỏi cha Tardif, họ muốn thuê một chương trình dài 30 phút về “Canh Tân Đặc Sủng”. Chương trình sẽ ghi hình vào băng Video Cassette, để trình chiếu trên đài truyền hình vào mùa thu năm đó. Trong lúc cầu nguyện cho bệnh nhân thì cha được linh ứng rằng Chúa Giêsu đang tác động chữa bệnh. Và cha nói: “NGAY TRONG LÚC NÀY một người bệnh đang nằm một mình trong phòng bệnh viện. Cô bị đau lưng nặng. Nhưng Giêsu đang ở bên để chữa lành cho cô. Cô cảm thấy một luồng điện ấm loan tỏa khắp lưng. Giờ cô có thể đứng dậy và đi được”.

Khi cha Tardif về nhà, ngài suy đi nghĩ lại sự việc và cảm thấy ngạc nhiên về điều ngài đã nói trong lúc cầu nguyện: Chương trình thuê hôm nay cho mấy tháng sau mới được chiếu trên tivi cơ mà, sao lại nói “NGAY TRONG LÚC NÀY...”. Cha thầm nghĩ: Có lẽ cô ấy hiện tại còn chưa được đưa vào bệnh viện nữa. Thế mà cha đã nhân Danh Thiên Chúa nói trước về sự chữa lành của cô ấy.

Cuối tháng 1 năm 1983 cha nhận một lá thư của B.G., cô viết ngày 16.1.1983:

“Vì bị bệnh nặng nên con phải nghỉ làm việc. Hai đốt sống sau lưng bị lật sang bên gây đau buốt kinh khủng. Có những đêm con ngủ không được. Những bài tập trị liệu không thuyên giảm được cơn đau. Do đó, vào tháng 12 bác sĩ đã thực hiện giải phẫu kéo dài 4 tiếng đồng hồ. Kết quả là chân phải của con có thể đi lại được chút, nhưng cái lưng thì vẫn rất đau.

Ngày 18.12 con mệt mỏi không còn sức mà vẫn phải nằm ở bệnh viện. Đức tin của con vào Chúa như đã mất. Lúc 18 giờ 35 phút con mở tivi lên. Chương trình “TÌNH YÊU KHÔNG BIÊN GIỚI” vừa kết thúc và con nghe, cha nói những lời cuối: “Một bệnh nhân đang nằm một mình trong phòng bệnh viện, cô bị đau lưng rất nặng. Ngay trong lúc này Giêsu đang hiện diện ở bên để chữa lành. Cô bắt đầu cảm nhận, Chúa chạm vào lưng cô... Sau này cô sẽ làm chứng về việc chữa lành này”.

Đúng như cha nói, một luồng điện ấm chạy dọc nơi cột sống, tỏa ra trên lưng con... Trước ấn tượng bất ngờ ấy nước mắt con cứ tuôn chảy. Con hồi lỗi tự hỏi mình: Sao Giêsu có thể đón nhận một tâm hồn đau khổ khép kín và thất vọng này? Nhưng không phải chính vì những tâm hồn tan nát như con mà Ngài đã chết trên Thánh Giá sao?

Hôm nay, sau một tháng, con muốn kể cho cha nghe về việc chữa lành lạ lùng nơi con. Lần đầu tiên trong cuộc đời con cảm nghiệm được sự BÌNH AN vô tận”.

Ơn chữa lành lạ lùng này đã được kiểm chứng ở Tahiti, nơi cô B.G. sống và được xác nhận là sự thật. Từ Lời Chứng ở trên chúng ta biết được một điều rất quan trọng: Giêsu đã thật sự sống lại. Chúa GIÊSU không bị giới hạn bởi không gian, thời gian hay Internet. Ngài có thể linh ứng cho biết, điều gì sẽ xảy ra trong tương lai, vì với Ngài “Tương Lai” cũng là “NGAY TRONG LÚC NÀY...”. Thiên Chúa không có xài đồng hồ, Ngài không xài cuốn lịch. Bởi NGÀI là Đấng HẰNG HỮU, Ngài hiện diện ở bất kỳ nơi nào Ngài muốn cách trực tiếp.

Lm. Đa Minh Bùi Trọng Biên

CORONAVIRUS BÁO HIỆU GÌ VỀ THỜI CUỐI CÙNG?

Nó có thể không phải là ngày tận thế, nhưng nhân loại cần đến với nhau vì môi đe dọa tận thế rất thực tế theo ý nghĩa khai huyền.

Một trong các sản phẩm phụ dễ dự đoán hơn của đại dịch coronavirus đã trở thành yếu tố thúc đẩy cảnh báo rằng tận thế đã đến gần. Những người gửi email cho tôi thông báo rằng COVID-19 báo hiệu sự xuất hiện của Thời Cuối Cùng có ý nghĩa lắm, và sự háo hức của họ muốn lan truyền tin tức là điều dễ hiểu. Nhưng trên thực tế, họ đang thiếu hai hoặc ba điểm.

Thứ nhất là chính Chúa Giêsu không khuyến khích kiểu suy đoán này. Trong Phúc Âm theo Thánh Máthêu có viết thế này: *"Về ngày và giờ đó thì không ai biết được, ngay cả các thiên sứ trên trời hay cả người Con cũng không; chỉ một mình Chúa Cha biết mà thôi... Vậy anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào Chúa của anh em đến"* (Mt 24:36, 42).

Tuy nhiên, với những gì đã nói, thực sự có một ý nghĩa – điểm số hai – mà chúng ta đang sống trong Thời Cuối Cùng. Nhưng không có gì mới lạ về điều đó. Thời Cuối Cùng bắt đầu từ hơn 2.000 năm trước – đối với sự phục sinh và thăng thiên của Đức Kitô – và sẽ tiếp tục cho đến khi Ngài tái lâm, có thể là bất cứ giây phút nào. Trong khi đó, điều chắc chắn duy nhất của chúng ta là mỗi người sẽ được gặp gỡ Đức Kitô và trình bày với Ngài sớm hơn chúng ta mong đợi.

Sự náo nhiệt hiện nay có rất nhiều tiền lệ lịch sử. Những người trong thời gian trước đó đã phản ứng theo cùng một cách đối với dịch bệnh và thảm họa. Bây giờ đến đại dịch Vũ Hán – coronavirus. Nhưng – điểm thứ ba – bài học thực sự của đại dịch này không phải là Thời Cuối Cùng ở đây. Thay vào đó, đại dịch là lời nhắc nhở đặc biệt bằng hình ảnh rằng loài người là một đại gia đình toàn cầu, mặc dù là một gia đình đau khổ, vì vậy phản ứng đúng đắn đối với dịch bệnh và thảm họa là tìm sự trợ giúp của Thiên Chúa, đồng thời kêu gọi các nguồn lực chưa thực hiện được của tình đoàn kết nhân loại.

Các giáo hoàng đã nhấn mạnh tính hợp nhất cơ bản của gia đình nhân loại một cách thường xuyên và mạnh mẽ. Chỉ cần lấy một ví

dụ trong số nhiều điều khác, hãy xem xét điều gì đó mà ĐGH Piô XII đã nói trong thông điệp đầu tiên của mình, nhiều người ác ý vì được cho là thờ ơ với vụ Holocaust (sự hủy diệt tàn khốc).

Thời điểm là tháng 10 năm 1939, chưa đầy hai tháng sau khi Đức xâm lược Ba Lan, bùng nổ Thế Chiến II. Đức Piô XII cho biết rằng nguyên nhân chính của cuộc xung đột bi thảm đang nổi lên sau đó là khước từ tình đoàn kết của con người đến nỗi có thể đau khổ nhìn thấy trong chủ nghĩa kỳ thị chủng tộc và chủ nghĩa dân tộc cường điệu – một cách ám chỉ rõ ràng về Đức Quốc Xã và ở mức độ thấp hơn là Phát-xít Ý.

Bản khoản về “những sai lầm nguy hiểm” này, Đức Piô XII đã tố cáo “sự quên lãng quy luật đoàn kết và bác ái của con người, vốn được quy định và áp đặt bởi nguồn gốc chung của chúng ta, và bởi sự bình đẳng về bản chất lý trí ở tất cả mọi người, đối với những gì họ thuộc về”, cũng như bởiƠn Cứu Độ của mọi người bởi Đức Kitô. Đức Quốc Xã biết Đức Piô XII có ý nói về họ, và từ đó ngài là người trong danh sách đen hận thù của họ.

Không còn nghi ngờ gì nữa, đại dịch coronavirus là nguyên nhân đáng quan ngại. Nhưng những người lo lắng về Thời Cuối Cùng – và phần còn lại chúng ta – sẽ tốt hơn nếu tập trung vào một thảm họa khác, thậm chí còn đe dọa hơn, vẫn đang hình thành: cuộc khủng hoảng lương thực thế giới sắp xảy ra, trong đó có tới 230 triệu người nghèo ở các nước nghèo có thể phải đối mặt với nạn đói và cái chết. Caritas Internationalis (Caritas Quốc Tế – hiệp hội gồm 164 tổ chức quốc tế cứu trợ nhân đạo và phục vụ phát triển xã hội của Giáo hội Công giáo Rôma, hoạt động tại hơn 200 quốc gia và vùng lãnh thổ trên thế giới) cho biết “dư chấn của đại dịch” này có thể chứng minh rằng “thậm chí còn phức tạp và gây chết người hơn” so với tác động của chính con virus.

Mỹ chậm phản ứng với coronavirus, và hậu quả là người dân đã chết. Chúng ta cũng sẽ phản ứng chậm với cuộc khủng hoảng này chăng? Đây là một thách thức thực sự mang tính khai huyền đối với sự đoàn kết nhân loại đáng để chúng ta quan tâm trong khi vẫn còn thời gian.

RUSSELL SHAW
VIỄN ĐÔNG (Aleteia.org)

BUÔNG BỎ

Giuse Phạm Minh Thành, mf

*Ai ơi! Làm thinh chớ nói nhiều
Để nghe tiếng lòng dâng khúc hát
Để lắng lòng tìm lại chính bản thân
Để biết trân trọng từng hơi thở
Để tâm bén nhạy lòng tỉnh thức
Để sống cho trọn kiếp nhân sinh*

Hoa Đại

Cuộc sống có nhiều khoảng lặng để gọi tên. Sau những vất vả với cuộc mưu sinh, ta thích lắng lòng theo những dòng suy tưởng. Một góc NGÃM bình yên, ta muốn tìm về sau những ngày tất bật, để ngẫm về cuộc đời trong kiếp nhân sinh.

Bên ly cà phê, tôi cảm nhận được vị lạnh của đá, vị đắng của cà phê. Tôi ngồi một mình, một mình đối diện với chính mình, ngồi để ngẫm về sự đời. Ngồi miên man, mân mê ly cà phê, tôi lại nhớ đến câu chuyện mà tôi đã từng được nghe:

Một cô gái đến tìm một nhà sư, cô hỏi:

– Thưa thầy, con muốn buông bỏ một vài thứ mà không thể, con mệt mỏi quá.

Nhà sư đưa cho cô gái một cốc nước và bảo cô cầm, đoạn ông liên tục rót nước nóng vào cốc, nước chảy tràn ra cả tay, làm cô bị nóng quá, cô buông tay làm vỡ cốc.

Lúc này nhà sư từ tốn nói:

– Đau rồi tự khắc sẽ buông!

“Đau” trong câu chuyện về cô gái là chỉ những khổ đau, tổn thương, những vấp ngã gây ra cho tâm hồn. Đôi khi những việc này xảy đến sẽ tạo động lực để người ta buông bỏ đi những điều trĩu nặng lên tinh thần như tham vọng, u sầu, vị kỷ, nóng giận...

Không phải ai cũng đủ dũng cảm, đủ vững vàng để bước qua những nỗi đau. Nhưng một khi tim đã không thể còn đau thêm nữa, nước mắt đã không thể chảy thêm nữa thì đã đến lúc ta phải học cách buông bỏ chúng để yêu thương lấy chính mình.

Hạnh phúc nào rồi cũng tàn. Phù phiếm, xa hoa nào rồi cũng tan. Cảm xúc nào rồi cũng chai sạn. Có chăng một thứ hư vô nào đó là vĩnh cửu?

Cuộc sống luôn chật vật giữa yêu và buông; bởi có yêu thì mới có buông, có buông mới biết mình có yêu. Yêu và buông cứ như hai sợi dây vô hình đan vào nhau, thắt lại tạo một mớ bòng bong để con người ta ngụp lặn trong đó không biết lối ra. Người ta thích nắm hơn buông, mặc dù trên nguyên tắc buông dễ hơn nắm. Những ai biết buông – hoặc biết cách nắm như thế nào cho đúng cách – sẽ không phải chìm trong đau khổ. Nắm đúng cách chính là sự tinh tế của kiếp nhân sinh. Buông đúng lúc, nắm đúng cách ta mới có được sự quân bình, an lạc. Nói thì dễ, nhưng thực hành mới khó làm sao! Mà khó nhất chính là làm sao buông được để rảnh tay mà nắm đúng!

Một thầy giáo hỏi học sinh: "*Giả dụ các em nhóm bếp để đun một nồi nước nhưng khi mới đun được một nửa thì củi đã sắp hết. Lúc đó, các em sẽ làm thế nào?*". Có em nói sẽ sang hàng xóm xin ít củi, có em trả lời sẽ ra ngoài mua thêm. Thầy giáo nghe vậy, liền nói: "*Sao không ai nghĩ đến chuyện đổ bớt nước trong nồi đi nhỉ?*".

Tương tự như vậy, mọi chuyện trên đời này có được ắt có mất, chứ không thể lúc nào cũng suông sẻ, viên mãn được. Đến một lúc nào đó, bạn sẽ phải chấp nhận đánh đổi để đạt được mục đích của mình.

Với nhịp sống hối hả này, tôi và bạn đã quá mệt mỏi. Lúc này, ta cần làm không phải là gồng mình lên gắng gượng mà là thả lỏng bản thân, cho phép mình được thư giãn. Khi cảm thấy đã nghỉ ngơi đủ thì mới nên tiếp tục làm những việc còn đang dang dở, kết quả sẽ có thể tốt đến không ngờ. Ngược lại, nỗ lực một cách cố chấp thì sẽ chỉ càng làm hỏng việc mà thôi.

Tôi nhận ra một điều: Tôi được sinh ra không phải để sống cho quá khứ hay sống cho tương lai mà sống cho hiện tại này, như vậy là quá đủ rồi. Có lẽ tôi chưa đủ kiến thức để hiểu, chưa đủ lớn để nhận thức được nhiều vấn đề nan giải nhưng có một điều đơn giản "*Sống là để học cách yêu thương, biết che lấp nỗi đau, nỗi buồn và tự tìm cho mình một niềm vui trong cuộc sống này*". Như Oprah Winfrey đã từng nói: "*Hít thở. Bước tiếp. Và nhắc nhở bản thân rằng giây phút này là của riêng bạn*".

Một đời người trong cõi nhân sinh!

Cát bụi trở về cát bụi... còn lại gì?

CÂN TRỌNG KHI SỬ DỤNG TIỀN CỦA

Đã từ lâu đời, nơi xã hội loài người, con người luôn coi trọng đồng tiền. Đồng tiền nhiều khi đóng vai trò quyết định thành công hay thất bại... chẳng thế mà người ta thường nói:

*"Đồng tiền là tiên là phật
Là sức bật của con người
Là nụ cười của tuổi trẻ
Là sức khỏe của tuổi già
Là cái đà danh vọng
Là cái lọng che thân
Là cán cân công lý...!"*

Và còn có những người mạnh miệng hơn khi tuyên bố rằng: *"Có tiền mua tiên cũng được"*.

Tuy nhiên, phụng vụ Lời Chúa đã chỉ ra sự giới hạn của đồng tiền. Đồng thời cũng dạy cho chúng ta bài học về cách sử dụng tiền của sao cho hợp lý, để nó không chỉ có ích cho cuộc sống, mà còn có lợi cho phần hồn và ơn cứu chuộc.

Thái độ của con người về tiền bạc

Khi diễn tả tâm lý của con người về sự quý chuộng đồng tiền, người ta đã đúc kết qua một câu nói: *"Đồng tiền liền khúc ruột"*.

Bởi vậy, nhiều người đã dành cả một cuộc đời cặm cụi kiếm tiền, tìm mọi cách để giữ tiền và không chịu rời bỏ đồng tiền. Khi phải sử dụng hay mất mát, họ cảm thấy như mất đi một phần cuộc sống, chẳng khác gì: *"Của đau con xót"*.

Thực ra, việc kiếm tiền và giữ tiền tự bản chất không xấu. Tuy nhiên, sử dụng tiền làm sao cho hợp lý mới là điều đáng lưu tâm.

Đáng buồn thay, trong thực trạng xã hội hiện thời, người ta coi trọng đồng tiền đến độ tôn thờ nó như ông chủ. Họ sẵn sàng sử dụng đồng tiền để làm cho cán cân công lý bị lệch chuẩn cũng như đổi trắng thành đen...

Thật vậy:

*"Đồng tiền không phấn không hồng,
Đồng tiền khéo điếm, khéo tô mặt người".*

Chính vì lẽ đó, mà thi sĩ Nguyễn Bình Khiêm đã thốt lên một cách chua chát:

*"Nếu không điều lợi khôn thành đại,
Đã có đồng tiền dở cũng hay".*

Nếu sử dụng đồng tiền cho tốt thì nó sẽ trở thành tên đầy tớ trung thành, còn nếu sử dụng sai, nó sẽ là ông chủ bất nhân và lẽ đương nhiên, ta trở thành nô lệ cho nó.

Kinh nghiệm cuộc sống của mỗi người đã dạy chúng ta bài học về đồng tiền. Thật vậy, đồng tiền nó cũng có thể trang điểm cho chúng ta vinh quang, danh dự và giúp chúng ta trở thành con người có nhân nghĩa với anh chị em đồng loại. Nhưng ngược lại, đồng tiền nó cũng nhấn chìm chúng ta xuống tận bùn đen và nó tước hết tất cả những gì là danh thơm tiếng tốt nơi mỗi người nếu đặt để chúng sai vị trí!

Thái độ và lời dạy của Đức Giêsu về tiền bạc

Thánh Luca cho thấy thái độ của Đức Giêsu về vấn đề tiền bạc và làm toát lên lời dạy của Ngài cho người đương thời biết sự giới hạn của đồng tiền.

Câu chuyện được khởi đi từ việc có hai anh em đến nhờ Ngài phân chia tài sản, bởi lẽ, trước mắt họ, Đức Giêsu là một bậc thầy rabbi có uy tín trong dân, nên việc nhờ Ngài phân chia tài sản là điều cần thiết.

Tuy nhiên, trước lời đề nghị này, Đức Giêsu đã thẳng thắn từ chối vai trò trung gian. Ngài từ chối, không phải vì Ngài thờ ơ, lạnh lùng với thực trạng cuộc sống của hai anh em này. Nhưng qua đó, Ngài muốn khẳng định rằng: sứ vụ Thiên Sai của Ngài không phải là để làm những chuyện như thế, mà là loan báo ơn cứu độ và phần rỗi

của con người. Vì thế, Ngài đã trả lời khi được đề nghị: "*Này anh, ai đã đặt tôi làm người xử kiện hay chia gia tài cho các anh*"?

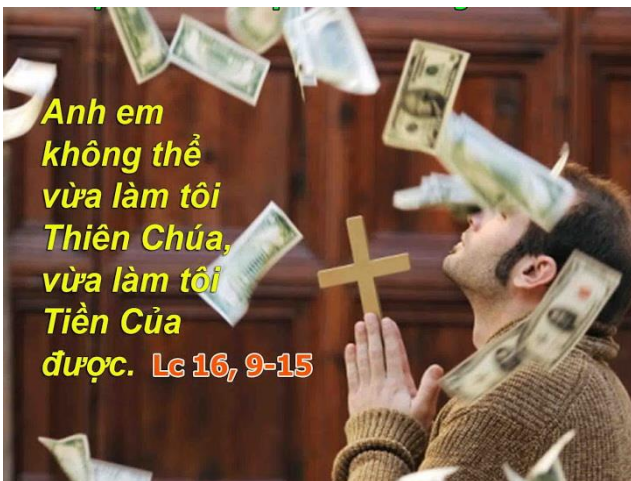
Nhân dịp thuận lợi này, Đức Giêsu đã dạy cho hai anh em này bài học: hãy tránh xa mọi thứ tham lam, bởi lẽ những của cải chiếm dụng được sẽ không đảm bảo cho được sống đời đời. Vì thế, đừng cậy dựa vào chúng quá lẽ.

Như một sự chứng minh, Đức Giêsu đã kể cho họ nghe dụ ngôn nhà phú hộ giàu có, nhưng đã không biết sử dụng tiền của cách chính đáng và hữu ích.

Lý do, ông phú hộ này khi có tiền của dư thừa, đã chè chén say sưa, xây dựng đền đài kho lẫm khổng lồ; ăn chơi phung phí, không hề nghĩ đến việc chia sẻ cho người nghèo và mưu cầu sự sống mai sau, tức là phần hồn. Ông ta coi những thứ đó như là một thứ đảm bảo cho cuộc sống của ông. Vì thế, ông ta đã ngủ mê trên sự giàu có, nhưng thực ra, đến ngày tận cùng, sự giàu có đó đã tố cáo ông và làm cho ông trắng tay.

Kết thúc câu chuyện, Đức Giêsu đưa ra giả thiết: "*Đêm nay người ta sẽ đến đòi linh hồn người*" thì lúc đó: "*Những của cải người tích trữ sẽ để lại cho ai*"?

Thái độ của Kitô hữu về việc sử dụng tiền bạc

Lời cảnh tỉnh trên của Đức Giêsu đã là một sự cảnh báo cho mỗi người chúng ta hôm nay.

Vì thế, với tư cách là Kitô hữu, chúng ta phải chọn sao cho trọn. Tức là trước khi lựa chọn, chúng ta hãy xét đến sự ưu tiên.

Sách Giảng Viên đã đưa ra lời nhắc nhở: "*Phù vân, quả là phù vân. Phù vân quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân*".

Thánh Phaolô tiếp nối tư tưởng đó để khuyên bảo tín hữu của ngài khi đã trở nên thụ tạo mới, mặc lấy Đức Kitô và thuộc về Ngài

qua Bí tích Rửa Tội, thì: *"Hãy hướng lòng trí về những gì thuộc thượng giới, chứ đừng chú tâm vào những gì thuộc hạ giới"*.

Và, như một sự mặc khải, Đức Giêsu đã chỉ dạy thật rõ ràng: *"Đừng thu tích của cải trần gian cho mình mà hãy lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa"*.

Nhưng oái oăm thay! Nhiều người trong chúng ta không may mắn đến những lời cảnh báo trên, mà ngược lại, chúng ta đã thương tôn đồng tiền đến độ tôn thờ chúng. Coi chúng như gia tài. Giữ chúng như kho báu. Nên đã tìm mọi thủ đoạn để chụp giật được đồng tiền, đôi khi bán rẻ cả lương tâm để có được đồng tiền. Khi có nó, chúng ta đã phung phí cách thỏa thích nơi các cuộc ăn nhậu vô bổ, hút chích cũng như những việc làm bất chính khác...!

Trước những thái độ trên, hẳn là chúng ta đã đi vào vết xe đổ của nhà phú hộ ngu ngốc.

Sứ điệp Lời Chúa dạy chúng ta rằng:

Nhiều tiền lắm bạc không phải là tội hay xấu xa, nếu đồng tiền được làm ra bởi công khó của mình. Mặt khác, giàu có mà biết sử dụng đúng mục đích thì thật là hữu ích không chỉ cho phần xác, mà còn cả phần hồn. Vì thế, giàu có trước mặt Thiên Chúa không hệ tại ở đồng tiền, mà là ở cách sử dụng đồng tiền.

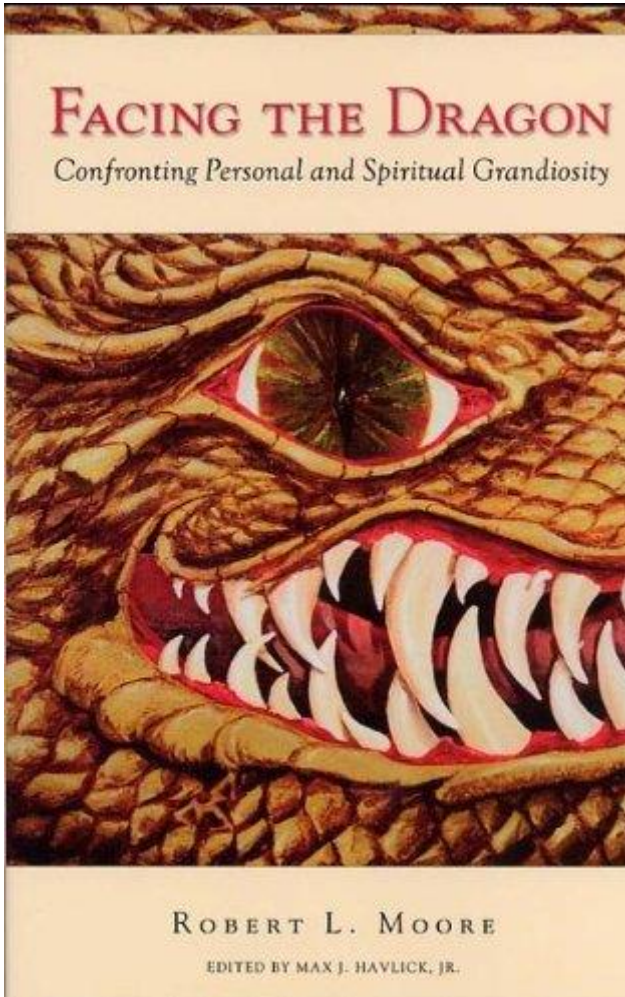
Cần nhớ rằng: *"Chúng ta đã chẳng mang gì vào trong thế gian, và chúng ta cũng không thể mang bất cứ cái gì ra khỏi đó"* (1Tm 6, 7).

Vì thế, đừng bám víu quá lẽ vào tiền bạc, mà hãy: *"Sắm lấy túi tiền chẳng bao giờ cũ rách, một kho tàng chẳng thể hao hụt ở trên trời, nơi trộm cắp không bén mảng, mỗi một cũng không đục phá"* (Lc 12, 33), đó là sự sẻ chia cho người nghèo.

Lạy Chúa Giêsu, xin cho chúng con hiểu rằng: chỉ có sự cho đi thì mới là gia tài của chúng con. Bởi vì khi nằm xuống, những gì chúng con đang có, cũng phải trả lại cho đời. Những gì thuộc về chúng con thì từ nay không còn nữa. Chỉ những gì đã cho đi vì lòng mến thì mới thuộc về chúng con và nó sẽ theo chúng con đến trước tòa phán xét để bênh vực chúng con mà thôi. Amen.

ĐẤU TRANH VỚI TỰ ĐẠI

Chúng ta sống trong một thế giới nơi mọi thứ quá kích động sự tự đại của chúng ta, trong khi đó lại ngày càng ít công cụ để đương cự với nó.

Vài năm về trước, Robert L. Moore đã viết một quyển sách rất ý nghĩa, với tựa đề Đối diện Con Rồng (Facing the Dragon). Moore tin rằng con rồng đe dọa chúng ta nhất, chính là con rồng của sự tự đại trong chúng ta, nó khuấy động nội tâm chúng ta khiến chúng ta tin rằng mình đặc biệt phi thường và mang số mệnh cao cả. Tình trạng này bủa vây tất cả chúng ta. Nói đơn giản, mỗi người chúng ta, mỗi một trong bảy tỷ người trên trái đất, không thể nào không cảm thấy mình là trung tâm của vũ trụ. Và bởi điều này gần như vô thức, đồng thời chúng ta lại thiếu khí cụ để giải quyết nó, nên nó gây ra một tình trạng đáng lo sợ.

Tự đại không phải là công thức cho hòa bình và hòa hợp, mà là cho ghen tương và xung đột.

Mà tình trạng này không phải lỗi của chúng ta, và tự nó cũng không phải là một khiếm khuyết đạo đức trong bản tính của chúng ta. Sự tự đại của chúng ta phát xuất từ cách Thiên Chúa tạo thành chúng ta. Chúng ta được tạo dựng theo hình ảnh và giống với Thiên Chúa. Đây là chân lý giáo điều căn bản nhất trong nhận thức Do Thái - Kitô giáo về nhân thể. Tuy nhiên, không thể hiểu nó theo kiểu đơn giản hóa, như kiểu một biểu tượng đẹp để được đóng dấu vào linh hồn chúng ta. Đúng hơn, cần phải hiểu thế này: Thiên Chúa là lửa, lửa bất diệt, một sinh lực không ngừng tìm kiếm để ôm

trọn và thổi bùng mọi tạo vật. Và ngọn lửa đó có trong chúng ta, khơi lên trong chúng ta những cảm thức thần linh, một trực giác rằng chúng ta cũng có sinh lực thần thiêng, và cũng là một áp lực muốn trở nên đặc biệt phi thường và đạt được một sự cao cả nào đó.

Có thể nói, được tạo thành theo hình ảnh và giống với Thiên Chúa, nghĩa là có một con chip thần thiêng bên trong chúng ta. Nó thiết lập cho chúng ta phẩm giá cao cả nhất nhưng cũng tạo nên những vấn đề lớn lao nhất. Sự vô hạn không nằm yên trong cái hữu hạn. Bởi có sinh lực thần thiêng bên trong, nên chúng ta không dễ bình yên trong thế giới này, những khao khát và mong mỏi của chúng ta quá vĩ đại. Chúng ta không chỉ sống trong sự bất an triền miên mà thánh Augustino đã nêu bật trong châm ngôn lừng danh: “Ngài đã tạo thành chúng con cho Ngài, lạy Chúa, và lòng chúng con khắc khoải cho đến khi được nghỉ yên trong Ngài”. Mà sự tự đại bầm tấy này còn khiến chúng ta không ngừng nuôi dưỡng một niềm tin rằng chúng ta đặc biệt, có định mệnh độc nhất vô nhị, và được sinh ra để nổi trội, được công nhận, được biết đến với những sự phi thường của mình.

Và do đó tất cả chúng ta đều được một mã gene thần thiêng điều hướng để, có thể nói là tạo lập một tuyên bố trong đời, tạo lập sự bất tử cho riêng mình, và tạo lập một giả tượng phi thường mà thế giới phải để mắt đến. Đây không phải là một khái niệm trừu tượng, nó tuyệt đối thực tế. Chúng ta có thể thấy bằng chứng cho chuyện này trên mọi bản tin, trong mọi vụ đánh bom, trong mọi mưu đồ xấu xa táo tợn, và trong mọi tình huống khi ai đó muốn mình nổi trội. Chúng ta cũng thấy nó trong sự đói khát danh vọng, trong khát khao được nổi tiếng, và trong nhu cầu muốn được nhìn nhận là độc nhất vô nhị và đặc biệt.

Nhưng sự tự đại này, tự nó không phải là lỗi lầm của chúng ta, và cũng không nhất thiết là một khiếm khuyết đạo đức. Nó đến từ cách chúng ta được tạo thành, thật nghịch lý thay, nó đến từ những gì cao cả và tốt đẹp nhất trong chúng ta. Vấn đề là, ngày nay, chúng ta thường không có khí cụ để vận dụng nó sao cho sinh sôi những điều tốt đẹp. Vì nhiều lý do, chúng ta ngày càng sống trong một thế giới kích động quá đáng sự tự đại của mình, ngay cả

khi chúng ta không nhận ra tình trạng này và nhất là khi chúng ta ngày càng ít công cụ tôn giáo và tâm lý để xử lý nó. Những công cụ này là gì?

Về tâm lý, chúng ta cần những hình ảnh con người cho phép mình hiểu bản thân một cách lành mạnh, nhưng cũng bao gồm cả việc chấp nhận những giới hạn, những nản lòng, sự vô danh của chúng ta, và cả việc cuộc sống chúng ta phải dành không gian cho cuộc sống người khác nữa. Về mặt tâm lý, chúng ta phải có những công cụ để hiểu cuộc đời mình, thừa nhận rằng mình đặc biệt và độc nhất vô nhị, nhưng vẫn là một trong số hàng tỷ cuộc đời đặc biệt và độc nhất vô nhị khác. Về mặt tâm lý, chúng ta cần những công cụ tốt hơn để vận dụng sự tự đại của mình.

Về tôn giáo, đức tin và giáo hội chúng ta cần phải đem lại một nhận thức về nhân thể sao cho chúng ta có thấu suốt và khôn khổ để có thể sống sự độc nhất vô nhị và đặc biệt của mình, trong khi biết bình an với tinh thần, những giới hạn, những thất bại, sự vô danh, và dành không gian cho sự độc nhất vô nhị và đặc biệt của cuộc đời người khác. Về căn bản, tôn giáo phải cho chúng ta những công cụ để nắm bắt cách lành mạnh ngọn lửa thiêng bên trong bản thân mình, và hành động lành mạnh với những tài năng và thiên tư mà Chúa ban cho chúng ta, nhưng là trong khôn khổ đi kèm để nhận thức khiêm nhượng rằng những thiên tư này không phải của chúng ta, mà là của Chúa, và tất cả những gì chúng ta là, và những gì chúng ta đạt được đều là ơn Chúa. Chỉ khi đó, chúng ta mới không gục ngã vì thất bại và tự đắc vì thành công

Robert Lax cho rằng, bốn phận trong đời không phải là tìm được lối mòn trong khu rừng, cho bằng tìm một nhịp điệu để bước đi.

Ron Rolheiser | Struggling with Grandiosity

J.B. Thái Hòa (phanxicoVN) chuyển dịch

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@gmail.com hoặc longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

ĐỂ LÊN TRỜI

CẦN BẮT CHƯỚC CÁC NHÂN ĐỨC CỦA MẸ

Im. Anthony Trung Thành

Sống trên đời ai cũng có một người mẹ. Người mẹ đó không chỉ sinh ra chúng ta mà còn yêu thương và nuôi dạy chúng ta lớn lên thành người.

Vì vậy, qua mọi thời, con người không ngớt lời ca ngợi công ơn sinh thành dưỡng dục của người mẹ. Con dân Nước Việt cũng có nhiều câu ca dao tục ngữ, để nói lên tình yêu vô bờ bến của người mẹ:

Đôi vai mẹ một gánh đầy huyền thoại, tình yêu thương hào phóng đến khôn cùng;

Mênh mông bát ngát đại dương, Cũng không sánh được tình thương mẹ hiền.

Nhưng cho dầu có dùng hết ngôn ngữ trần gian để ca tụng tình mẹ, thì cũng không thể nào diễn tả hết:

Ngôn ngữ trần gian khờ dại quá. Đựng sao đầy hai tiếng: Mẹ ơi!

Trong đức tin Công giáo, mỗi kitô hữu chúng ta có chung một người Mẹ, đó là Đức Maria. Công ơn của Mẹ Maria đối với mọi người không những không thua kém người mẹ trần thế mà còn gấp ngàn lần. Mẹ là Mẹ Đức Giêsu, Mẹ Thiên Chúa, Mẹ Hội Thánh và là Mẹ của mỗi người chúng ta. Nhờ Mẹ, chúng ta có Đức Giêsu là Đấng Cứu Chuộc loài người. Nhờ Mẹ chúng ta có tất cả trong đức tin: Được làm người Công giáo, được lãnh nhận các Bí tích, được có nhiều cơ hội để lo phần rỗi hầu ngày sau được về Thiên đàng.

Mẹ được Thiên Chúa ban cho 4 đặc ân cao cả: Đặc ân Vô Nhiễm Nguyên Tội, đặc ân Đồng trinh trọn đời, đặc ân làm Mẹ Thiên Chúa và đặc ân Hồn Lẫn Xác Lên Trời. Đối với đặc ân Hồn Lẫn Xác Lên Trời đã được truyền thống Giáo hội và các Kitô hữu tôn kính từ xa xưa, nhưng mãi tới ngày 01 tháng 11 năm 1950, Đức Giáo hoàng Piô XII mới tuyên bố thành tín điều. Mặc dầu trong Kinh Thánh không có

chỗ nào nói rõ về đặc ân này, nhưng nếu chúng ta để ý thì chúng ta vẫn thấy đặc ân Mẹ Lên Trời cả hồn lẫn xác ẩn chứa trong nhiều đoạn Kinh Thánh. Chẳng hạn, lời thiên thần chào Mẹ *"Kính chào Bà đầy ơn phúc, Thiên Chúa ở cùng bà, bà có phúc lạ hơn mọi người phụ nữ"*. Hay lời ca tụng của bà Êlizabét: *"Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc"* (Lc 1, 42). Rồi, lời ca tụng Thiên Chúa của Đức Mẹ trong bài Magnificat: *"Từ nay muôn đời sẽ khen rằng tôi có phúc, bởi Đấng toàn năng đã làm cho tôi những điều cao cả"* (x. Lc 1, 48-49). Mặt khác, bình thường chúng ta cũng có thể dễ chấp nhận đặc ân này. Bởi vì, thân xác chết là do tội lỗi. Nhưng Đức Maria không hề mắc tội Tổ tông truyền và tội riêng. Do đó, thân xác Mẹ không bị hủy hoại tiêu tan.

Hơn nữa, các thánh và nhiều bậc thông thái trong Giáo hội cũng đã từng quả quyết về việc Đức Mẹ được đặc ân lên trời cả hồn lẫn xác. Thánh Đamascênô tiến sĩ quả quyết: *"Vì Đức Mẹ đã được sinh con mà vẫn trinh nguyên, thì cần thiết là sau khi qua đời, xác Đức Mẹ cũng phải được bảo tồn nguyên vẹn"*. Cha Adômêô thì nói rằng: *"Thân xác Đức Mẹ không hề bị hư nát vì đã kết hợp với linh hồn và đã được đầy ơn"*.

Ngày lễ hôm nay, cùng với Giáo hội, chúng ta tuyên xưng niềm tin hồn xác lên trời của Mẹ. Đồng thời, chúng ta cùng cảm tạ Thiên Chúa vì đã thưởng công Mẹ hồn xác lên trời. Mặt khác, đây là dịp nhắc nhở chúng ta rằng, quê hương chúng ta ở trên trời. Mẹ đã lên trời, đó là niềm hy vọng để mỗi người chúng ta tiếp bước theo sau. Nhưng để được lên trời với Mẹ chúng ta phải cố gắng sống như Mẹ, đi con đường Mẹ đã đi. Sống như Mẹ, đi con đường Mẹ đã đi đó chính là noi gương bắt chước các nhân đức của Mẹ:

Thứ nhất, chúng ta bắt chước nhân đức khiêm nhường của Mẹ:

Sau lời sứ thần truyền tin, Đức Mẹ đã khiêm tốn thưa với Thiên thần rằng: *"Này tôi là tôi tớ Chúa, tôi xin vâng như lời thiên thần truyền"* (Lc 1, 38). Từ đó, Mẹ sống tinh thần khiêm nhường thăm sâu trước mặt Chúa và mọi người: Khi Bà Êlizabét ca ngợi Mẹ, Mẹ đã qui hướng tất cả những gì mình có là do tình thương và sự quan phòng của Thiên Chúa: *"Đấng toàn năng đã làm cho tôi biết bao điều cao cả, danh Người thật chí thánh chí tôn"* (Lc 1, 49). Mẹ sống âm thầm trong vai trò làm vợ và làm mẹ tại mái ấm gia đình Nagiarét đến nỗi không ai biết Mẹ là Mẹ của Thiên Chúa; Khi Đức Giêsu được nổi danh do lời giảng dạy và các phép lạ Ngài làm, Đức Mẹ vẫn sống âm thầm và ẩn danh... Tất cả điều đó cho chúng ta thấy nhân đức khiêm nhường của Mẹ. Đó là mẫu gương cho tất cả mỗi người chúng ta noi theo.

Thứ hai, chúng ta bắt chước Mẹ sống tin tưởng và phó thác vào Chúa:

Sau khi thưa xin vâng, Mẹ trở thành Mẹ của Chúa Giêsu. Bào thai trong cung lòng của Mẹ ngày càng lớn lên. Nhưng không ai hiểu về nguyên nhân, kể cả Thánh Giuse. Bằng chứng là Thánh Giuse định tâm bỏ Mẹ mà trốn đi. Rồi, người thân và làng xóm láng giềng, chắc chắn không thiếu những lời đàm tiếu, thị phi. Vậy mà Mẹ vẫn tin tưởng phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Đúng như lời bà Thánh Êlizabét ca tụng Mẹ: *"Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em"* (Lc 1, 45). Sự tin tưởng và phó thác vào Chúa của Mẹ là mẫu gương cho tất cả mỗi người chúng ta noi theo.

Thứ ba, chúng ta bắt chước Mẹ để sống hiền lành và nhịn nhục:

Từ khi cưu mang Đức Giêsu cho đến khi Con Mẹ chịu chết treo trên thập giá, Đức Mẹ phải đối diện với biết bao đau khổ: Đau khổ khi nghe ông Simêon nói tiên tri về Mẹ và Hài Nhi; Đau khổ khi đưa Hài Nhi trốn sang Ai Cập khỏi tay Hêrôđê lùng bắt; Đau khổ khi lạc mất Con ở Jêrusalem trong ba ngày; Đau khổ khi gặp Đức Giêsu vác Thập giá trên đường đến Núi Sọ; Đau khổ khi thấy Đức Giêsu bị đóng đinh; Đau khổ khi chứng kiến việc tháo xác Đức Giêsu xuống khỏi thập giá; Đau khổ khi phải chứng kiến việc chôn xác Đức Giêsu trong mồ. Nhưng trong khi chịu đựng những đau khổ

đó, Đức Mẹ không hề trách móc kêu la một lời nào. Sự hiền lành và nhin nhục của Mẹ là mẫu gương cho tất cả mọi người chúng ta noi theo.

Thứ tư, chúng ta bắt chước Mẹ để hết lòng yêu mến Chúa:

Lòng yêu mến Chúa của Mẹ được thể hiện qua những việc tiêu biểu như: Ba tuổi Mẹ đã dâng mình trong đền thờ; Khi Thiên thần đến truyền tin cũng là lúc Mẹ đang đắm chìm trong lời kinh nguyện; Mẹ thưa "Xin Vâng" để cộng tác với chương trình cứu độ của Thiên Chúa; Hơn ba mươi năm Mẹ nuôi nấng chăm sóc Đức Giêsu; Mẹ chạy đôn đáo tìm cho bằng được khi Đức Giêsu đi lạc trong đền thờ... Tất cả những thái độ trên đều thể hiện một lòng yêu mến Chúa hết lòng hết sức trên hết mọi sự của Mẹ. Đó là mẫu gương cho tất cả mỗi người chúng ta noi theo.

Thứ năm, chúng ta bắt chước Mẹ để sống yêu thương hết mọi người:

Vì yêu thương nhân loại nên Mẹ đã chấp nhận làm Mẹ Thiên Chúa, nhờ đó nhân loại được cứu chuộc. Vì yêu thương nên Mẹ đã vội vã lên đường thăm bà Êlizabét để chia sẻ niềm vui có Chúa và để giúp đỡ bà chị họ trong những ngày thai nghén sinh nở. Vì yêu thương nên Mẹ đã cầu bầu cùng Đức Giêsu làm phép lạ biến nước thành rượu ngon để cứu gia chủ khi họ hết rượu. Vì yêu thương nên khi đã về trời Mẹ vẫn hiện ra đây đó trên thế giới để ủi an nâng đỡ con cái loài người... Đó là mẫu gương yêu người cho tất cả mỗi người chúng ta noi theo.

Như vậy, Đức Mẹ được lên trời cả hồn lẫn xác không chỉ nhờ những đặc ân Thiên Chúa ban mà còn nhờ những nhân đức mà Mẹ ra sức rèn luyện. Chúng ta muốn được lên Thiên đàng phải đi con đường Mẹ đã đi, phải sống như Mẹ đã sống, đó là biết noi gương bắt chước các nhân đức của Mẹ.

Lạy Thiên Chúa là nguồn Tình Yêu, Chúa đã cho Mẹ hồn xác lên trời. Nhờ lời chuyển cầu của Mẹ, xin giúp chúng con biết sống làm sao để một ngày kia cũng được hưởng hạnh phúc trên Trời với Mẹ. Amen.

CON ĐƯỜNG SỰ SỐNG

Chắc không ít người ngỡ ngàng khi Chúa Giêsu nói cho chúng ta biết là con đường dẫn tới sự sống đích thực và vĩnh cửu là con đường: “Vào qua cửa hẹp”. Và ai biết tìm kiếm và chiến đấu để vào qua cửa hẹp thì được sự sống đời đời làm gia nghiệp. Đó là điều Chúa Giêsu quả quyết cho tất cả chúng ta. Vấn đề không phải là có bao nhiêu người được cứu độ vì “Nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở”; cũng không phải là chuyện ai được tiền định để hưởng sự sống đời đời “Không phải gọi Lạy Chúa! Lạy Chúa là được vào Nước Trời đâu!”. Nhưng vấn đề là làm sao tìm thấy “con đường hẹp” và “vào qua cửa hẹp” cách anh hùng và trung tín.

Vấn đề đặt ra: “cửa hẹp là cửa nào?” Làm sao để có thể tiến bước trong con đường mà cửa hẹp dẫn đưa qua?

Khi nói “Hãy phấn đấu vào qua cửa hẹp”, chắc hẳn Chúa Giêsu không nói đến vấn đề rộng hẹp theo nghĩa vật chất, nhưng mang nghĩa tinh thần và thiêng liêng. Nhìn vào chính cuộc sống và chọn lựa của Chúa Giêsu, ta có thể thấy được một vài đặc tính của con đường hẹp:

Con đường hẹp là con đường của sự từ bỏ: từ bỏ những gì đi ngược lại với phẩm giá và lương tâm của con người dù nó có lợi lộc nhiều đến mấy đi nữa! Từ bỏ những quyến luyến hay việc tôn thờ lệch lạc như thần tài, bói toán, sắc dục ...

Con đường hẹp là con đường của hy sinh: sẵn sàng chịu mất giờ, mất công sức, mất tiền của vì hạnh phúc của anh chị em mình; vui lòng nhường nhịn với những tranh chấp nhỏ nhen vì muốn gây tinh thần hoà thuận với mọi người...

Con đường hẹp là con đường của yêu thương và tha thứ: con đường của tình yêu và tha thứ là con đường đẹp nhất, nhưng cũng là con đường nhiều chông gai nhất. Bởi lẽ, yêu thương vô vị lợi là cúi mình xuống tận cùng để nâng người khác lên, là sẵn sàng nhận lãnh lấy những chỉ trích, những hiểu lầm của người khác. Cái chết nhục nhã của Chúa Giêsu trên Thập giá đã cho chúng ta thấy rõ điều đó.

Con đường hẹp là con đường vâng phục Thánh ý Chúa Cha. Thánh ý Chúa trong cuộc đời ta thường rất khác với ý ta muốn. Chấp nhận thánh ý Chúa trong cuộc đời ta cũng có nghĩa là chấp nhận bỏ mình, trở nên không để Chúa tự do hành động trong đời ta, và ta sẵn sàng bước theo Chúa trên những con đường mới lạ, gập ghềnh và chẳng mấy ai đi! Nhưng Chúa sẽ đưa ta vào con đường huyền nhiệm của yêu thương và sự sống.

Tóm lại con đường hẹp là con đường Thập giá mà Đức Giêsu đã đi. Nhưng xem chừng, con đường hẹp như thế này không mấy hấp dẫn đối với nhiều người hôm nay, nhất là khi cuộc sống của họ đã quá đầy đủ và giàu sang! Theo lẽ thường, ai cũng thích bước đi trên con đường rộng rãi, phẳng phiu và dễ dãi. Đó là con đường tự do để hưởng thụ, tự do làm những gì mình thích bất chấp hậu quả.

Trong Tin mừng theo Thánh Matthêu, Chúa Giêsu đã cảnh tỉnh với mọi người rằng: "Hãy qua cửa hẹp mà vào, vì cửa rộng và đường thênh thang thì đưa đến diệt vong mà nhiều người lại đi qua đó" (Mt 7, 13). Chúa để cho chúng ta tự do để chọn lấy cho mình một con đường. Trước mắt chúng ta luôn có hai con đường mở ra: con đường hẹp với những hy sinh, chịu đựng, nhin nhục nhau vì yêu và một con đường rộng thênh thang với đầy dẫy sự hưởng thụ và hấp lực trần gian.

Có một câu chuyện rất hay sau đây tôi xin được kể như một kết thúc: *"Một thanh niên giàu có than phiền với bạn: "Người ta không thích tôi. Họ cho rằng tôi ích kỷ và keo kiệt. Nhưng tôi đã hứa là sau khi tôi qua đời, tôi tặng tất cả những gì tôi có cho một tổ chức từ thiện".*

Bạn anh nói: "Ồ, câu chuyện của bạn làm tôi liên tưởng đến cuộc trò chuyện giữa Bò và Heo. Heo đến phàn nàn với Bò: 'Người ta luôn nói tốt về bạn. Vâng, điều đó là sự thật, vì bạn cho họ sữa. Nhưng họ nhận nơi tôi nhiều hơn: dăm bông, thịt muối, mỡ và có khi họ nấu cả chân tôi. Chẳng ai giống tôi. Nhưng đối với họ, tôi chỉ là một con lợn, một con lợn để làm thịt. Tại sao thế?'

Bò suy nghĩ một lát và nói: 'Có lẽ điều đó đúng. Nhưng bạn chỉ cho thịt khi bạn chết rồi; còn tôi, tôi cho sữa ngay lúc tôi còn sống".

Sưu tầm

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Mừng kính trọng thể Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, ngày 15/8 và Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục, ngày 8/8.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

HỘI LCTX GIÁO PHẬN BÀ RỊA:

Ô. Đaminh Nguyễn Văn Tánh, Phó 1 Ban Trị sự
Ô. Đaminh Nguyễn Văn Phước, Phó 3 Ban Trị sự

CỘNG ĐOÀN LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM

B. Maria Lê Thị Hào, Thư Ký.
B. Maria Ngô Thị Ái Lại, Thủ quỹ.

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BAN MÊ THUỘT

Ô. Đôminicô Bùi Văn Hiến, Trưởng BCH
B. Maria Trần Thị Kim Thu, Ủy viên BCH
B. Maria Trần Thị Biệt Điện, Ủy viên BCH

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BÙI CHU

B. Maria Trịnh Thị Tơ, Thủ quỹ.

HỘI LCTX GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

B. Maria Trần Thị Tuyết Mai, Thư ký.

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP HUẾ

B. Maria Lê Thị Tuyết, Trưởng BCH.
Ô. Đaminh Ngô Văn Diễn, Ủy viên BCH

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

B. Maria Đỗ Hồng Tho, Thủ quỹ
B. Maria Quan Thị Bích, UV Phục vụ
B. Maria Trần Thị Thanh Lan, Thư ký
B. Maria Nguyễn Thị Liễu, UV Bác ái
B. Maria Mỹ Ánh (Cộng tác viên Tập san LCTX LGP)

Xin Thiên Chúa, qua lời bầu cử của Mẹ Maria và Thánh phụ Đa Minh, ban muôn ơn lành hồn xác, giữ gìn và nâng đỡ quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo hội.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

ỦY BAN PHỤNG TỰ GIẢI THÍCH VỀ RƯỚC MÌNH THÁNH CHÚA TRONG HOÀN CẢNH HIỆN NAY

WHD - Trong thời gian đại dịch hiện nay, Giáo hội tại Việt Nam và rất nhiều nơi trên thế giới phải tạm dừng các cử hành cộng đồng và hạn chế tập trung. Ở hoàn cảnh này, các tín hữu phải tham dự trực tuyến các cử hành phụng vụ và không thể rước Mình Thánh Chúa như khi tham dự Thánh lễ chung cùng cộng đoàn như trước đây. Với những câu hỏi và ưu tư về cử hành và nhận lãnh Bí tích Thánh Thể trong hoàn cảnh hiện nay, Ủy ban Phụng tự trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam giải thích như sau:

1. Thực hành “rước lễ thiêng liêng” là gì?

Rước lễ thiêng liêng là một thực hành đạo đức của người Kitô hữu đã có từ lâu đời (thế kỷ XII) và trải qua hàng thế kỷ cho đến nay, trong đó, theo mô tả của thánh Tôma Aquinô, họ “ước ao cháy bỏng lãnh nhận Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể và triu mến ôm lấy Người” vào lúc và trong hoàn cảnh không thể hiệp thông Thánh Thể cách Bí tích được (rước lễ/ hiệp lễ Bí tích). Rước lễ thiêng liêng còn được gọi là rước lễ nội tâm, rước lễ trong lòng, rước lễ thần bí hay rước lễ vô hình vì không có dấu chỉ nào rõ rệt và hữu hình (có thể nhìn thấy) như trong hiệp lễ Bí tích.

Thực hành rước lễ thiêng liêng được sử dụng chủ yếu trong hai trường hợp: [i] Chuẩn bị cho việc tiến đến bàn thánh mà lãnh nhận Thánh Thể trong tương lai (Trent, Sess. 13, c. 8); [ii] Không thể rước lễ Bí tích được do những ngăn trở về thể lý (già yếu, đau bệnh), luân lý (tội trọng, mắc vạ tuyệt thông, mắc một hình phạt giáo luật, không giữ chay Thánh Thể) hay hoàn cảnh (chiến tranh, dịch bệnh, bị bách hại).

Không những cho phép các tín hữu rước lễ thiêng liêng khi tham dự Thánh lễ trực tuyến, mà Hội Thánh còn mong muốn cho các tín hữu có lòng ao ước rước lễ thiêng liêng, bất cứ lúc nào trong ngày khi không thể rước lễ thực thụ, với những lời cầu nguyện riêng của mình hay với các lời kinh truyền thống trong Hội Thánh, dầu rằng hình thức này không thể sánh ví được với hành động đón nhận chính Chúa Giêsu Thánh Thể vào tâm hồn mình cũng như ít toàn hảo theo cách Bí tích hơn là rước lễ Bí tích.

Đối với các Bí tích nói chung và Bí tích Thánh Thể nói riêng, tín hữu nào đã chuẩn bị tâm tình xứng đáng, thì tuy không lãnh Bí tích thực sự họ vẫn nhận được những công hiệu của Bí tích đó do lòng ước ao muốn lãnh nhận và sẽ nhận lãnh khi có cơ hội (Summa Theologica III, q.80, a.11, c). Đó là lý do ngay từ thời cổ đại, Giáo hội đã công nhận những người tử đạo dù chưa được Rửa tội nhưng cũng đã trở thành Kitô hữu rồi. Mặc dù thân xác họ chưa lãnh nhận nước Rửa tội, nhưng họ đã lãnh Bí tích Rửa tội bằng niềm khao khát. Ngoài ra, mỗi khi thực hiện hành vi rước lễ thiêng liêng, tín hữu sẽ nhận được ơn xá từng phần (x. *Enchiridion Indulgentiarum* (1999), "Concessionones" 8, §2, 1°). Đối với nhiều vị thánh, các ngài không thỏa mãn ngay cả khi đã lãnh nhận Thánh Thể mỗi ngày trong Thánh lễ. Vì thế, việc rước lễ thiêng liêng trở thành một phần thiết yếu trong cuộc sống của họ vì giúp lôi kéo họ thường xuyên đến gần sát với Chúa hơn.

Liên quan đến thực hành này, xin nhắc lại ở đây lời của thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II trong Thông điệp *Ecclesia de Eucharistia* (17/04/2003):

Bí tích Thánh Thể được xem như chóp đỉnh của tất cả các Bí tích, vì Bí tích Thánh Thể luôn thể hiện một cách hoàn hảo nhất sự hiệp thông với Thiên Chúa Cha, nhờ sự đồng hình dạng với Chúa Con

duy nhất bởi tác động của Chúa Thánh Thần. Với một niềm tin sâu sắc, một trong những tác giả thời danh của truyền thống Byzantin, đã diễn tả chân lý này khi bàn đến Bí tích Thánh Thể: "Như thế mầu nhiệm này thật hoàn hảo, khác với mọi nghi thức khác, và nó dẫn thẳng đến chóp đỉnh của mọi ơn ích, vì đó cũng là cứu cánh tuyệt đỉnh của mọi cố gắng con người. Bởi vì chúng ta gặp chính Thiên Chúa trong mầu nhiệm ấy, và chính Thiên Chúa kết hợp với chúng ta bằng một mối liên kết hoàn hảo nhất". Chính vì thế mà vun trồng trong các tâm hồn niềm ao ước Bí tích Thánh Thể triền miên là điều rất thích hợp. Cũng chính vì thế đã khai sinh một cách thức "rước lễ thiêng liêng", được phổ biến tốt đẹp từ nhiều thế kỷ trong Giáo Hội và rất được các bậc thầy thánh thiện về đời sống thiêng liêng khuyến khích. Thánh Têrêsa Giêsu đã viết: "Khi bạn không thể rước lễ trong Thánh lễ được thì bạn hãy rước lễ thiêng liêng vậy, vì đó là một cách thức mang lại nhiều lợi ích [...]; bằng cách đó bạn ghi khắc trong lòng tình yêu sâu xa với Chúa chúng ta" (số 34).

2. Khi hiện diện trong nhà nguyện có lưu giữ Mình Thánh Chúa, có được rước Mình Thánh đang lưu giữ nơi Nhà tạm lúc tham dự Thánh lễ trực tuyến không?

Không được. Lý do là vì có sự khác biệt rõ rệt về cả giá trị lẫn thực tại giữa hành vi tham dự Thánh lễ thực sự và tham dự Thánh lễ trực tuyến:

[1] Tham dự Thánh lễ trực tuyến chỉ là phương thế để kết hợp với Chúa Kitô, là sự thông hiệp Thánh lễ cách thiêng liêng qua phương tiện truyền thông [truyền thanh và truyền hình] vốn được khuyến khích cho những trường hợp vì một lý do nào đó (già yếu, đau bệnh) hay trong một hoàn cảnh nào đó (chiến tranh, dịch bệnh, bị bách hại) mà không thể hiện diện cách thể lý tại nơi cử hành Thánh lễ (nhà thờ/ nhà nguyện), tức là tín hữu không thể đến nhà thờ/ nhà nguyện để tham dự vào cử hành Thánh Thể cùng với cộng đoàn Giáo hội sống động ở đó (GLCG, số 1322). Đây là lý do mà ĐGH Bênêđictô XVI viết rằng: "Về giá trị của việc tham dự Thánh lễ bằng phương tiện truyền thông, những người nghe truyền thanh hay xem truyền hình nên biết rằng, theo những hoàn cảnh bình thường, họ không chu toàn luật buộc tham dự Thánh lễ.

Những hình ảnh sống động có thể cho thấy đúng sự kiện, nhưng không thật sự tái diễn sự kiện ấy. Trong khi việc những người cao tuổi và bệnh nhân tham dự Thánh lễ qua truyền thanh và truyền hình là một điều rất đáng khen, không thể nói như vậy đối với những người nghĩ rằng các phương tiện truyền thông miễn cho họ khỏi đến nhà thờ và thông phần với cộng đoàn Thánh Thể giữa lòng Hội Thánh sống động” (Tông huấn *Sacramentum Caritatis*, số 57). Trả lời cho một câu hỏi tương tự như vấn nạn trên, cha Edward MacNamara cho rằng: “Trong tình trạng cách ly như hiện nay, tham dự Thánh lễ trực tuyến là rất tốt [...]. Đó là một thời khắc cùng với vị chủ tế cầu nguyện, suy niệm Lời Chúa, và thực hiện một hành động dâng hiến thiêng liêng và rước lễ thiêng liêng với hy tế Thánh Thể. Tuy nhiên, như thế không phải là tham gia Thánh lễ thật sự, vốn đòi buộc phải có sự hiện diện hữu thể, và như vậy, không phải là thực hành phụng vụ đúng đắn khi cho rước lễ trong một Thánh lễ trực tuyến” (Edward MacNamara, “Distribution of Communion During a TV Mass”, từ Zenit.org [07/04/2020]).

[2] Tham dự Thánh lễ trực tuyến là một thực hành đạo đức chứ không phải là cử hành phụng vụ. Một việc đạo đức thì không bao giờ gắn với hiệp thông Thánh Thể cách Bí tích. Trong khi đó, Giáo hội cho phép và khuyến khích các tín hữu rước Chúa Kitô “hiện diện cách đích thực, chân thực, và theo bản thể trong Bí tích Thánh Thể” khi tham dự thực sự vào cử hành phụng vụ Thánh lễ như một sự tham dự Thánh lễ cách toàn hảo hơn vào Hy tế Thánh Thể để họ có thể tiếp nhận một cách dồi dào hơn hoa trái của Hy lễ Cực Thánh” (x. *Mediator Dei*, 118; *Indulgentiarum Doctrina*, 18-19; Hiến chế *Phụng Vụ Thánh*, 55; GL 918; *Qui chế tổng quát Sách Lễ Rôma*, Lời mở đầu, số 13). Còn bên ngoài phụng vụ Thánh lễ, trong những hoàn cảnh đặc biệt, tín hữu có thể rước lễ Bí tích trong 2 trường hợp cử hành phụng vụ sau: [i] Cử hành phụng vụ Lời Chúa và cho rước lễ; và [ii] Nghi thức thăm viếng và đưa Mình Thánh bệnh nhân (x. GL 918; *Nghi thức Hiệp lễ và Tôn thờ Thánh Thể ngoài Thánh lễ*, 16-50; *Nghi thức Xức dầu Bệnh nhân và việc Săn sóc họ theo Mục vụ*, 46-47).

Như vậy, thánh Tôma Aquinô giải thích (St. Thomas Aquinas, *Summa theologiae* III, Q. 80, a.), nếu như trong Hội

Thánh có hai cách rước lễ là rước lễ thực thụ (*in re*) và rước lễ thiêng liêng [bằng lòng ước ao] (*in voto*), thì ứng với việc tham dự vào Hy tế Thánh Thể, tín hữu sẽ lãnh nhận Mình [và Máu Thánh] trong chính Thánh lễ họ tham dự nhằm làm nổi bật sự liên kết giữa việc rước lễ với Hy lễ; còn ứng với việc tham dự Thánh lễ trực tuyến, tức thông hiệp Thánh lễ cách thiêng liêng, thì tín hữu chỉ rước lễ thiêng liêng mà thôi, cho dù trong nhà nguyện có lưu giữ Mình Thánh. Do đó, như cha Edward McNamara đã giải thích, rước lễ trong một Thánh lễ trực tuyến không phải là thực hành phụng vụ đúng đắn.

Nếu muốn rước lễ Bí tích thì có thể thực hiện ngay sau khi Thánh lễ [trực tuyến] kết thúc, hoặc vào một thời điểm thích hợp khác, và luôn tuân theo các nghi lễ đã được Giáo hội phê chuẩn liên quan đến thực hành cho rước lễ ngoài Thánh lễ. Giáo hội có hai hình thức tương tự nhưng khác nhau của nghi lễ này: “Nghi lễ cho bệnh nhân rước lễ”, và “Nghi lễ cho rước lễ ngoài Thánh lễ với việc cử hành Lời Chúa”. Trong bối cảnh của một cộng đoàn tu sĩ có Mình Thánh được lưu giữ trong nhà nguyện, nghi lễ thứ hai phải được sử dụng (x. Edward MacNamara).

(Còn tiếp 1 kỳ)

TM. Ủy ban Phụng tự / HĐGMVN
Linh mục Giuse Phạm Đình Ái, SSS

Nguồn: [Văn phòng HĐGMVN](#)

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 8/2021

CẦU CHO HỘI THÁNH

Xin cho Hội Thánh lãnh nhận từ Chúa Thánh Thần ân sủng và sức mạnh để tự canh tân dưới ánh sáng Tin Mừng.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

BÍ QUYẾT DINH DƯỠNG DỰ PHÒNG LÂY NHIỄM COVID-19

Suckhoedoiviet.vn - Trong bối cảnh dịch bệnh viêm đường hô hấp cấp do chủng mới của virus Corona (COVID - 19) diễn biến phức tạp, bên cạnh các biện pháp dự phòng lây nhiễm COVID - 19 theo khuyến cáo của Bộ Y tế và Tổ chức Y tế Thế giới, việc đảm bảo chế độ dinh dưỡng đầy đủ và duy trì một lối sống tích cực, lành mạnh đóng vai trò hết sức quan trọng giúp nâng cao miễn dịch và phòng chống dịch bệnh.

Một chế độ ăn đa dạng thực phẩm, đầy đủ và cân bằng các yếu tố đa lượng và vi lượng đóng vai trò vô cùng quan trọng đối với chức năng hệ miễn dịch, có thể giúp giảm nguy cơ mắc cũng như rút ngắn thời gian điều trị bệnh. Tuy nhiên, ngay cả đối với những người khỏe mạnh chưa mắc bệnh, chế độ ăn không đầy đủ, thiếu cả số lượng và chất lượng vẫn còn rất phổ biến, điều này khiến cho hệ miễn dịch bị suy yếu và dễ mắc bệnh.

Sau đây là một số nguyên tắc dinh dưỡng giúp duy trì hệ miễn dịch khỏe mạnh, từ đó phòng chống bệnh COVID-19.

Đảm bảo cung cấp đủ năng lượng thông qua các bữa ăn hàng ngày

Nhiều người Việt có thói quen duy trì 03 bữa chính trong ngày (bữa sáng, bữa trưa, bữa tối). Tuy nhiên, một số người còn bỏ bữa, đặc biệt là bữa sáng. Những thói quen này khiến cho tổng năng lượng qua bữa ăn hàng ngày không đáp ứng đủ nhu cầu cơ thể, khiến cơ thể mệt mỏi, hệ miễn dịch suy giảm, dễ mắc bệnh. Để cung cấp đủ năng lượng qua các bữa ăn hàng ngày, chúng ta cần đảm bảo không bỏ bữa, ăn đủ 03 bữa chính, và lưu ý ăn thêm bữa phụ giữa giờ (sữa, sữa chua, hoa quả, đậu/đỗ/hạt ngũ cốc rang/sấy).

Bổ sung thực phẩm nhiều đạm (protein) trong các bữa ăn hàng ngày

Đảm bảo chế độ ăn giàu đạm để tăng sức đề kháng, hạn chế lây nhiễm COVID-19.

Một chế độ ăn đủ đạm (protein) có vai trò rất quan trọng giúp cơ thể duy trì hệ miễn dịch khỏe mạnh và giúp nhanh lành bệnh. Chất đạm cung cấp nguyên liệu tổng

hợp các tế bào bạch cầu và kháng thể được ví như những binh lính trong cuộc chiến chống lại vi khuẩn và virus xâm nhập cơ thể. Đạm (protein) có nhiều trong các loại thực phẩm sau: Thịt, cá, trứng, sữa, và các loại đậu/đỗ. Mỗi người cần ăn 5-6 phần đạm (protein)/ngày. Mỗi phần đạm (protein) tương đương 40g thịt/cá/tôm, 1 quả trứng gà/vịt, 1 bìa đậu phụ, 1 cốc sữa. Nên phối hợp đa dạng thực phẩm trong bữa ăn, sử dụng đạm từ cả nguồn động vật và thực vật để đạt tổng số đạm (protein) cơ thể cần mỗi ngày.

Bổ sung các loại thực phẩm giàu vitamin và khoáng chất có tác dụng tăng cường miễn dịch trong bữa ăn hàng ngày

Ăn nhiều hơn thực phẩm có nguồn gốc động vật, thực vật nhiều vitamin A và caroten (gan, trứng, khoai lang, bí ngô, cà rốt, đu đủ, xoài, bông cải/xúp - lơ...). Ăn nhiều hơn các loại rau xanh và hoa quả nhiều vitamin C (cam, bưởi, ổi...), các loại thực phẩm chứa nhiều kẽm (đậu, đỗ, hạt hạnh nhân, thịt heo, thịt bò, hào, sò...). Ăn nhiều hơn thực phẩm nhiều selen (trứng, nấm, tôm, đậu đỗ, ngũ cốc, thịt heo, bò...). Nghiên cứu cho thấy bổ sung kẽm có tác dụng phòng bệnh nhiễm trùng, đặc biệt là viêm phổi ở người cao tuổi.

Bổ sung các loại thực phẩm nhiều vitamin A và omega-3

Đó là cá và các loại hải sản. Cá nên có mặt trong bữa ăn ít nhất 2 lần mỗi tuần. Vitamin A và omega-3 đóng vai trò quan trọng trong hệ miễn dịch đường hô hấp. Có thể dùng viên dầu cá uống bổ sung hàng ngày. Ngoài ra, các loại hải sản còn là nguồn cung cấp kẽm rất tốt cho hệ miễn dịch của cơ thể.

Bổ sung các loại rau, củ, gia vị nhiều hóa thực vật và tinh dầu trong bữa ăn hàng ngày

Tăng cường sử dụng, hành, tỏi, gừng, sả, chanh, và các loại rau thơm nhiều hóa thực vật và tinh dầu (bạc hà, kinh giới, tía tô...) trong các bữa ăn hàng ngày vì những thực phẩm này có tính kháng khuẩn cao. Có thể uống viên tinh dầu tỏi hoặc 1-2 nhánh tỏi tươi, nước gừng ấm, nước chanh sả ấm.

Bổ sung các chế phẩm dinh dưỡng đặc trị tăng cường sức khỏe giàu năng lượng và đạm

Những người cao tuổi, trẻ nhỏ, những bệnh nhân mắc các bệnh mạn tính, người thiếu cân hoặc suy dinh dưỡng thường có chế độ ăn uống không đủ dinh dưỡng. Những người này nên bổ sung các chế phẩm dinh dưỡng giàu năng lượng và đạm, ví dụ sữa nước hoặc sữa bột tùy theo độ tuổi và bệnh lý nếu có. Mỗi ngày bổ sung không quá 500 calo, tương đương 2 cốc sữa. Nên tham vấn bác sĩ dinh dưỡng hoặc nhân viên y tế để có hướng dẫn lựa chọn sản phẩm phù hợp.

Bổ sung các loại vitamin tổng hợp, khoáng chất và dầu cá

Chế độ ăn đầy đủ vẫn là phương pháp hữu hiệu trong việc cung cấp các vitamin và khoáng chất trên. Trong trường hợp chế độ ăn không đầy đủ, có thể xem xét uống bổ sung thuốc đa sinh tố chứa vitamin A, vitamin C, vitamin D, kẽm (Zn), và selenium (Se) theo chỉ dẫn của bác sĩ. Đây là các chất giúp tăng cường hệ miễn dịch cho cơ thể trong giai đoạn dịch COVID – 19.

Uống nhiều nước, đặc biệt là nước ấm

Chỉ cần cảm thấy có chút khô họng phải uống nước ngay. Lưu ý mỗi ngày uống không dưới 1500ml nước ấm. Uống từng ngụm nhỏ, nhiều lần trong ngày. Lưu ý một số đối tượng như trẻ em và người cao tuổi cần bổ sung nước thường xuyên chứ không đợi cảm giác khát mới uống.

Không ăn kiêng, hãy ăn đa dạng nhiều thực phẩm

Trong giai đoạn này cần phải ăn đa dạng các loại thực phẩm, thực phẩm nhiều màu sắc và dinh dưỡng phong phú. Cố gắng ăn không dưới 15 loại thực phẩm mỗi ngày, kể cả gia vị.

Hạn chế đồ dầu mỡ, đồ chiên rán, đồ ngọt

Những thực phẩm này cung cấp nhiều năng lượng, nhưng gây đầy bụng khó tiêu, không cung cấp đủ đạm và các vitamin cần thiết cho hệ miễn dịch của cơ thể.

Đảm bảo vệ sinh an toàn thực phẩm

Ăn chín, uống sôi. Các loại thịt, cá, trứng phải được nấu chín hoàn toàn. Để riêng thực phẩm sống, chín. Thực phẩm tươi chưa sử dụng phải cất ngăn đá tủ lạnh. Thực phẩm đã nấu chưa ăn ngay phải cất ngăn mát tủ lạnh. Rửa tay trước khi ăn, trước và sau khi chế biến thức ăn, sau khi đi vệ sinh hoặc tiếp xúc với bề mặt có nguy cơ. Hạn chế ăn hàng quán.

Hạn chế bia rượu, tiệc tùng, tụ tập đông người

Hạn chế tụ tập nơi đông người để tránh lây nhiễm COVID-19.

Hạn chế bia rượu, tiệc tùng, tụ tập đông người để hạn chế sự lây lan của dịch bệnh COVID - 19 truyền qua đường hô hấp và tiếp xúc trực

tiếp với bề mặt nhiễm.

TS. BS. Nguyễn Thanh Hà (Khoa Dinh dưỡng Tiết chế - Bệnh viện Phổi Trung ương)

Nguồn: <https://suckhoedoisong.vn/Virus-nCoV-cap-nhat-moi-nhat-lien-tuc-n168210.html>

CHIA BUỒN

Được tin Bà cố Maria Nguyễn Thị Dương, thân mẫu chị Maria Đỗ Hồng Tho, thành viên BCH CĐ LCTX TGP, được Chúa gọi về lúc 11g57 ngày 30/6/2021. Hưởng thọ 86 tuổi. Cha Tổng linh hướng và BCH CĐ LCTX TGP thành kính phân ưu cùng Chị và Gia đình. Xin Chúa sớm đón linh hồn bà cố Maria vào Nước Trời.

Mục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 8/2021	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B. 67)	13
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin HH LCTX GP Xuân Lộc	16
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Hướng lòng về trời với Mẹ	18
◆ Thực tế	23
◆ Thánh Giuse, người cha vâng lời Thiên Chúa	29
◆ Các Mục tử trong vùng dịch	31
◆ Chúa có tác động qua thánh lễ online không?	35
◆ Covid báo hiệu gì về thời cuối cùng?	37
◆ Buông bỏ	39
◆ Cảnh trọng khi sử dụng tiền của	41
◆ Đấu tranh với tự đại	45
◆ Để lên trời cần bắt chước các nhân đức của Mẹ	48
◆ Con đường sự sống	52
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ UBPT giải thích về rước MTC trong hoàn cảnh hiện nay	55
✠ Phòng mạch miễn phí :	
◆ Bí quyết dinh dưỡng dự phòng lây nhiễm Covid-19	60

